

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ὡ Τιμόθεε, τὴν παρακαταθήκην φύλαξον, ἐκτρεπόμενος τὰς βεβήλους κενοφωνίας καὶ ἀντιθέσεις τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ἦν τινες ἐπαγγελλόμενοι περὶ τὴν πίστιν ἠστόχησαν (Α΄ Τιμ. ζ΄ 20-21)

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΟΜΩΝΥΜΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ • ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ – ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ 2014 • ΤΕΥΧΟΣ 98

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Τά μεγάλα μας «ΟΧΙ»	σελ. 1
Νά πάρουμε στά χέρια μας καί πάλι τό λάβαρο τοῦ '21	σελ. 3
Νομοθετικό κακούρηγμα ὁ νέος «ἀντιρατσιστικός» νόμος	σελ. 5
Διεκδικοῦμε παγκόσμια πρωτιά ἀνοψίας	σελ. 7
Θά κάνουμε τὴ Δύση τόσο διεφθαρμένη πού θά βρωμάει	σελ. 9
Προϊόν νοσηρῆς φαντασίας τό δῆθεν ἐπιτίμιο	σελ. 11
Ὁ ἥρωικός παπα-Ἀλέξανδρος Παπαλέξης	σελ. 12
Δέν θά περάσουν	σελ. 15
Εἰδήσεις καί Σχόλια	σελ. 19

ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΜΑΣ «ΟΧΙ»

Ζοῦμε σέ μιά ἐποχή, ὅπου τόν τόνο δίνουν, ἰδιαίτερα στὸν χῶρο τῆς πολιτικῆς, ἄνθρωποι πού συνήθως στεροῦνται, δυστυχῶς, πνευματικοῦ καί ἠθικοῦ ἀναστήματος. Ζοῦμε στὴν ἐποχή τῶν μικρῶν, πού ὅμως «τό παίζουν» μεγάλοι.

Στὸν χῶρο τῆς λεγόμενης διανόησης καί τῆς δημοσιογραφίας τὰ πράγματα δέν διαφέρουν. (Αὐτό δέν σημαίνει βέβαια ὅτι δέν ὑπάρχουν –ὅπως πάντοτε καί παντοῦ– καί οἱ φωτεινές ἐξαιρέσεις). Ἄνθρωποι συμβιβασμένοι κυριαρχοῦν· ἄνθρωποι πού ὑπακούουν στά κελεύσματα τῶν συνήθως ἀφανῶν ἀφεντικῶν τους, τὰ ὅποια τοὺς ἔβαλαν στὶς θέσεις τους, γιὰ νά διεκπε-

ραιώσουν συγκεκριμένη ἀποστολή πρὸς ὄφελος τῶν ἐντολέων.

Αὐτὰ σκεπτόμασταν ἐξ ἀφορμῆς τῶν ἐθνικῶν ὀροσῆμων μνήμης, πού εἶναι συνδεδεμένα μέ τὸν Ὀκτώβριο, μῆνα τοῦ Μακεδονικοῦ ἀγώνα (1904-1908) καί τοῦ μεγάλου «ΟΧΙ» τοῦ '40.

Τό «ΟΧΙ» τοῦ '40 τό εἶπε βέβαια ὁ ἑλληνικός λαός, ἀλλ' ἐάν δέν ἦταν τότε στό τιμόνι τῆς Πολιτείας ὁ Ἰωάννης Μεταξάς, καί ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς σημερινούς μας τάχα καί τιμονιέρηδες, τό «ΟΧΙ» θά ἦταν «ΟΧΙ» ἢ μήπως θά ἦταν «ΝΑΙ»; (Μᾶλλον ρητορική ἢ ἐρώτηση).

Στό παρὸν τεῦχος τῆς *Παρακαταθή-*

κης βάλαμε δύο κείμενα ἐθνικῆς μνήμης, γιά νά θυμοῦνται οἱ παλαιότεροι, νά μαθαίνουν οἱ νεότεροι καί νά διδάσκονται ἀμφοτέρω.

Καί πράγματι, τό μήνυμα καί τό πνεῦμα τοῦ '40 εἶναι πού, πάνω ἀπ' ὅλα, μᾶς χρειάζεται σήμερα.

Στήν ἐποχή τῶν εὐκολῶν καί πολλῶν (μικρῶν καί μεγάλων) ἔνοχων «ΝΑΙ», μᾶς χρειάζονται τά σοβαρά, στιβαρά, γενναῖα καί ἀποφασιστικά «ΟΧΙ».

- «ΟΧΙ» πρῶτα-πρῶτα στά πάθη μας, ἀπό τά ὅποια καί ξεκινᾷ κάθε συμπεριφορά σέ προσωπικό καί κοινωνικό ἐπίπεδο, γιά τήν ὁποία μετά θά ντρεπόμαστε.

- «ΟΧΙ» στούς σύγχρονους μεγάλους πειρασμούς καί προκλήσεις γιά τήν ἐκκλησιαστική καί ἐθνική μας συνείδηση καί ἰδιοπροσωπία. «ΟΧΙ», δηλαδή, στήν πρόκληση τοῦ συγκρητιστικοῦ οἰκουμενισμοῦ, πού προσπαθεῖ νά γκρεμίσει τά σύνορα ἀληθείας καί πλάνης. «ΟΧΙ» στή δαιμονική ὁμογενοποίηση - ἰσοπέδωση τῆς παγκοσμιοποίησης, τῆς Νέας Τάξης Πραγμάτων καί τῆς πνευματικῆς τους μπέρας, τῆς «Νέας Ἐποχῆς».

- «ΟΧΙ» στή διαγραφή ἢ ἀλλοίωση τῆς Ἱστορίας, τῆς Παραδόσεως, τοῦ Πολιτισμοῦ μας. «ΟΧΙ», δηλαδή, στή γενοκτονία τῆς μνήμης.

Καί γιά νά ἐπικαιροποιήσουμε ἐν τόπω καί χρόνῳ τά ἀναγκαῖα μας «ΟΧΙ»:

- «ΟΧΙ» στό κουρέλιασμα τοῦ Ἑλληνικοῦ Συντάγματος.

- «ΟΧΙ» στή φτωχοποίηση τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καί στή διαγραφή κοινωνικῶν καί ἐργασιακῶν δικαιωμάτων, πού κατακτήθηκαν μέ ἰδρωτές καί αἵματα.

- «ΟΧΙ» στό ξεπούλημα τῆς πατρίδος μας.

- «ΟΧΙ» στή διάλυση τοῦ κοινωνικοῦ μας ἵστοῦ.

- «ΟΧΙ» στήν ἐθνολογική ἀλλοίωση

τοῦ πατρογονικοῦ μας τόπου ἀπό τό – βάσει ὀργανωμένου σχεδίου– πλημμύρισμα του ἀπό ἑκατομμύρια ἀλλοθρήσκων καί ἀλλοφύλων ἐπὶ λυδῶν λαθρομεταναστῶν, οἱ ὅποιοι αὐριο - μεθαῦριο θά ἀπαιτήσουν τζαμιά (ἦδη τό κάνουν), δικά τους σχολεῖα καί δικό τους σύστημα ἀπονομῆς «δικαιοσύνης» μέ ἀποκεφαλισμούς, ἀκρωτηριασμούς καί μαστιγώσεις (σαρία).

- «ΟΧΙ», «ΟΧΙ», «ΟΧΙ»... Εἶναι τόσο πολλά τά «ΟΧΙ», πού πρέπει **σήμερα** (καί ὄχι αὐριο) νά ποῦμε. Γι' αὐτό ἀκριβῶς καί τό πνεῦμα τοῦ '40 μᾶς εἶναι, πάνω ἀπ' ὅλα, ἀπαραίτητο σήμερα· εἶναι προϋπόθεση ἐθνικῆς ἐπιβίωσης. Εἶναι αὐτό τό διαχρονικό ἑλληνικό καί ὀρθόδοξο πνεῦμα τοῦ ἀγῶνα καί τῆς θυσίας γιά τήν ἐλευθερία, πνευματική καί ἐθνική.

Γιά νά κυοφορηθοῦν, ὅμως, καί νά ἐκφραστοῦν αὐτά τά μεγάλα «ΟΧΙ», «θέλει δουλειά πολλή», καθῶς λέγει καί ὁ ποιητής. Χρειάζεται ὅλη ἡ ὑπαρξή μας νά ἀρδεύεται ἀπό τό πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας, πού δέν λογαριάζει θυσίες. Ὅπως ἔλεγε ὁ Ἅγιος Γέροντας Παῖσιος (νά ποιοί εἶναι οἱ πραγματικοί πνευματικοί μας ἡγέτες, καί ὄχι οἱ «διανοούμενοι» καί «κουλτουριάρηδες»), ὅταν ἔχει κάποιος «παλαβή φλέβα», μπορεῖ νά γίνει ἅγιος ἢ ἥρωας. Αὐτό σημαίνει: ὅταν δέν λογαριάζει κανεῖς τόν ἑαυτό του, ὅταν δέν βάζει πρῶτα τόν ἑαυτοῦλη του, τότε μπορεῖ νά κάνει τί μεγάλη ἀνατροπή. Καί –λόγια πάλι τοῦ Γέροντος Παῖσιου– διορθώνοντας τόν ἑαυτό μας, διορθώνεται ἕνα κομμάτι τῆς κοινωνίας.

Καί ὅπως ἔγραφε ὁ π. Ἰωάννης Ρωμανίδης (ἄλλος μέγας δάσκαλος τῆς Ρωμοσύνης μας): «Ἡ Ρωμοσύνη ἔχει τό ἴδιο θεμέλιο γιά τήν ἀγιότητα καί τόν ἡρωισμό· καί τό θεμέλιο αὐτό εἶναι τό ρωμαῖκο φιλότιμο».

Τότε ὁ Ἕλληνας ἀπό νάνος γίνεται γί-

γαντας. Γίνεται απρόβλεπτος, με την καλή έννοια, γιατί δεν μετρά τα πράγματα με την ψυχρή λογική των αριθμών (ένα κι ένα κάνουν δύο). Αν τα μετρούσε έτσι, δεν θα είχαμε ούτε Θερμοπύλες, ούτε χιλιόχρονο Βυζάντιο, ούτε '21, ούτε Παύλο Μελά, ούτε έποποιία του 1940-1941. Δεν θα είχαμε τίποτε. Θα είχαμε τα άποτελέσματα μιας ψευδώνυμης φρονημάδας, επικάλυμμα της δειλίας μας. Θα είχαμε τη «φρονημάδα» του ραγιαδικού πνεύματος: «Κάτσε, παιδί μου, φρόνιμα νά γίνεις νοικοκύρης» (νοικοκύρης όμως προσκυνημένος).

Ευτυχώς όμως –θεία εμπνεύσει και βοηθεία– επέκράτησε τό άλλο πνεύμα. Τό πνεύμα της ήρωϊκής μας κλεφτουριάς. Τό πνεύμα του Κολοκοτρώνη, του Καραϊσκά-

κη, του Μακρυγιάννη. «Τά παλληκάρια τά καλά μόν' τό Θεό φοβούνται», σύμφωνα με τό κλέφτικο δημοτικό μας τραγούδι. Τό έλληνορθόδοξο φρόνημα δεν έχει σχέση με τό «κάτσε φρόνιμα».

Έπεκράτησε τό πνεύμα της αντίστασης και της θυσίας. Ένα πνεύμα σε πλήρη άρμονία με τό πνεύμα των άλλων μεγάλων αντιστασιακών, του πατρο-Κοσμά και των νεομαρτύρων.

Αυτό τό πνεύμα νά ευχηθοῦμε νά λάμπει και πάλι και νά γίνει μιά μεγάλη φωτιά, πού θα κάψει όλη τη σαπίλα και την παρακμή, πού μās πλακώνει σήμερα.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

ΝΑ ΠΑΡΟΥΜΕ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΜΑΣ ΚΑΙ ΠΑΛΙ ΤΟ ΛΑΒΑΡΟ ΤΟΥ '21

του Σεβ. Μητροπολίτου Καλαβρύτων και Αιγιαλείας κ. Άμβροσίου

Τό θέμα της καταργήσεως της άργίας κατά την ημέρα της Κυριακής επανήλθε στην επικαιρότητα! Τό άθεον πλέον Έλληνικόν Κράτος με νόμο πού ψηφίσθηκε από την Βουλή των Έλλήνων κατήργησε την άργία της Κυριακής και διέταξε τούς καταστηματαρχες νά τηρούν άνοικτά τά καταστήματά τους κατά την ημέρα της Κυριακής. Τό μέτρον άρχισε νά εφαρμόζεται «πιλοτικά», δηλ. δοκιμαστικά, σε έπτά περιοχές της Χώρας.

Έναντίον του Νομοσχεδίου, όταν τούτο συνεζητείτο, είχαν ταχθῆ πολλοί παράγοντες, όχι όμως και η Μητέρα Έκκλησία!

Οί εργαζόμενοι είχαν πραγματοποιήσει διαδηλώσεις εκεί κάπου στην όδο Έρμου των Άθηνών! Οί καταστηματαρχες με πολλούς τρόπους είχαν διαμαρτυρηθῆ δημοσίως! Οί Έμπορικοί Σύλλογοι επίσης με ψηφίσματά τους είχαν ταχθῆ κατά του Νομοσχεδίου! Μόνον η φωνή της Μητρος Έκκλησίας δεν είχε άκουσθῆ! Τελικά οί Σύλλογοι των Έμποροῦπαλλήλων έκαμαν προσφυγή στό Συμβούλιο της Έπικρατείας. Και έκέρδισαν!

Τό Σ.τ.Ε. με άπόφασή του της 11ης Σεπτεμβρίου έκήρυξε παράνομη την κατάργηση της Κυριακάτικης άργίας και έτσι άνεστάλη η εφαρμογή του

Νόμου! Τό Σ.τ.Ε. αναγνωρίζει ότι ή άργία τής Κυριακής εἶναι αναγκαία για λόγους «οἰκογενειακῆς συνοχῆς» καί «ἐκκλησιασμοῦ».

Τώρα λοιπόν μπορούμε νά νιώσουμε ἀνακούφιση! Διότι, ὅταν τό πρῶτον ἐτέθη τό ζήτημα, εἴχαμε ζητήσει τήν ἔκτακτη σύγκληση τῆς Ἱερᾶς Συνόδου τῆς Ἱεραρχίας μέ μόνο θέμα τό ζήτημα αὐτό. Για νά στηρίξουμε τή θέση μας εἴχαμε ἀπευθυνθῆ πρὸς ὄλους τούς ἀδελφούς Μητροπολίτες μέ τήν παράκληση νά συνυπογράψουν τό αἴτημά μας. **Δυστυχῶς ἐκ τῶν 81 Ἱεραρχῶν μόνον δεκαπέντε (15) συνυπέγραψαν τό αἴτημά μας!** Τότε, λοιπόν, μᾶς ἐκυρίευσε μία μεγάλη κατάθλιψη! Διερωτηθήκαμε: τόσοι λίγοι Ἱεράρχες ἐνδιαφέρονται για τήν ἐπικράτηση τοῦ θείου Νόμου στή ζωή τῶν Ἑλλήνων; Τόσοι πολλοί Ἱεράρχες ἀδιαφοροῦν για τήν ἐφαρμογή τῆς 6ης ἐντολῆς τοῦ Θεοῦ, ἐντολῆς πού ἐδόθη κάποτε ἀπό τόν Ἐπουράνιο Πατέρα Θεό στόν Προφήτη Μωϋσῆ, γραμμῆν στίς δύο λίθινες Πλάκες; **Δέν ἀντιλέγω, καλό εἶναι τό κοινωνικό ἔργο, τά συσσίτια π.χ. για τούς ἐνδεεῖς, μέ τό ὁποῖο ἀσχολεῖται ή ἐκκλησιαστική Διοίκηση, ἀλλά ή ἐφαρμογή τοῦ θείου Νόμου δέν ἀποτελεῖ τήν πρωταρχική εὐθύνη ὄλων μας, κληρικῶν καί λαϊκῶν; Τόσην ἀδιαφορίαν ἐπιδεικνύει ή Ἐκκλησία στήν φωνή τῶν ἐργαζομένων; σκεπτόμασταν**

τότε! Ἦλθε, λοιπόν, ή Ἀπόφαση τοῦ Σ.τ.Ε., για νά ἀποδειχθῆ ὅτι οἱ πιστοί μερικές φορές, εἶναι πῖο πιστοί ἀπό ἐμέ τόν Ἱεράρχη, τόν Μοναχό, τόν ἐξ ὀρισμοῦ ἀφωσιωμένο στό Χριστό καί στό ἔργο τῆς Ἐκκλησίας!

[...]

Ἔπειτα ἀπό τά παραπάνω **ντρέπομαι πού εἶμαι Μητροπολίτης** καί εὐρίσκομαι «εἰς τύπον καί τόπον Χριστοῦ», κατά τήν Ὁρθόδοξον Θεολογίαν. Ἀπό τή θέση αὐτή, ὡς ταπεινός καί ἀνάξιος Ἀδελφός ἐν Χριστῷ, ἀπευθύνω ἔκκληση πρὸς ὄλους τούς ἱερωμένους τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, μικρούς καί μεγάλους, ἐπώνυμους καί ἀνώνυμους, γενικῶς πρὸς ὄλους τούς Κληρικούς παντός βαθμοῦ, καί τούς Μοναχούς, **μάλιστα δέ τούς πατέρες τοῦ Ἁγίου Ὁρους,** καί τούς παρακαλῶ νά ἐξέλθουμε ἀπό τήν ραστώνη καί νά ἀναλάβουμε τόν ἱερό ρόλο μας, δηλ. ἕνα ἱερό ἀγώνα, για νά προστατεύσουμε τήν ἀγία Ὁρθοδοξία μας, ἀντιτασσόμενοι μέ κάθε νόμιμο μέσο καί τρόπο σέ ὄλους ὄσοι τήν ἐπιβουλεύονται, μικρούς ἢ μεγάλους, ἐπώνυμους ἢ ἀνώνυμους, φανερούς ἢ κρυφούς, οἱ ὁποῖοι εὐρίσκονται εἴτε μέσα εἴτε ἔξω ἀπό τήν Ἐκκλησία! **Νά πάρουμε στά χέρια μας καί πάλι τό λάβαρο τῆς ἐξεγέρσεως μέ σύνθημα:** «οὐκ ἀρνησόμεθά Σε, φίλη Ὁρθοδοξία!».

«Πρὶν ὁ Ἕλληνας γίνει πολίτης, εἶναι ὀπλίτης. Ἡ ιδιότητα τοῦ ὀπλίτη προηγείται κάθε οικονομικῆς, πολιτικῆς καί ἠθικῆς ιδιότητας. Ἀντιθέτως: ὅπου ή ιδιότητα τοῦ πολίτη παύει νά βασίζεται στήν ιδιότητα τοῦ ὀπλίτη [...], εἶναι μοιραῖο νά χαθεῖ ή συλλογική-ἐθνική ἐλευθερία καί μαζί της ή ιδιότητα τοῦ πολίτη. Χωρίς τόν ὀπλίτη ὁ πολίτης γίνεται δοῦλος».

Θεόδωρος Ζιάκας, *Αὐτοεἶδωλον ἐγενόμην*, Ἐκδόσεις Ἀρμός, Ἀθήνα 2005, σ. 227.

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟ ΚΑΚΟΥΡΓΗΜΑ Ο ΝΕΟΣ «ΑΝΤΙΡΑΤΣΙΣΤΙΚΟΣ» ΝΟΜΟΣ*

του Σεβ. Μητροπολίτου Πειραιώς κ. Σεραφείμ

Ἡ ψήφιση ἐπὶ τῆς ἀρχῆς καὶ κατ' ἄρθρον τοῦ Σχεδίου Νόμου «Τροποποίηση τοῦ ν.927/1979 (Α'139) καὶ προσαρμογὴ του στὴν ἀπόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ τῆς 28ης Νοεμβρίου 2008, γιὰ τὴν καταπολέμηση ὀρισμένων μορφῶν καὶ ἐκδηλώσεων ρατσισμού καὶ ξενοφοβίας μέσῳ τοῦ ποινικοῦ δικαίου», πού εὐρέως ἀποκαλεῖτο ἀντιρατσιστικό νομοσχέδιο καὶ πού ἤδη ἀποτελεῖ νόμο τῆς Ἑλληνικῆς Πολιτείας, **μεταβάλλει τὸν νομικὸ μας πολιτισμὸ καὶ ἀλλάζει τὸν ἠθικὸ ἀξιακὸ κώδικα τῆς Πατρίδος μας.** Γιὰ πρώτη φορὰ στό ἱστορικὸ γίνεσθαι τοῦ νεωτέρου Ἑλληνισμοῦ **ψηφίστηκε ἡ κατάλυση τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσεως καὶ ἡ ποινικοποίηση τοῦ ἐλεγκτικοῦ λόγου,** δομικοῦ στοιχείου τῆς ἐκκλησιαστικῆς ποιμαντικῆς καὶ παραλλήλως ἀνεκνηρύχθη σάν θεσμός τοῦ «θετέου» δικαίου, πού δεῖται ἐννόμου δικαστικῆς προστασίας ὁ ἕτερος γενετήσιος σεξουαλικὸς προσανατολισμός, πού ἀποτελεῖ στρέβλωση τῆς ἀνθρώπινης ὄντολογίας καὶ φυσιολογίας.

Μέ τὸν ψηφισθέντα «νόμο» πού εἶναι εὐθέως **ἀντισυνταγματικός** καὶ ποινικοποιεῖ τὸ συναίσθημα, ἀφοῦ συνιστᾷ ἐγκλημα ὑποκίνησης μίσους, πού εἶναι ἐντελῶς ποινικῶς ἀπροσδιόριστη ἔννοια, διότι δέν καθορίζεται ἡ ἔννοια τοῦ μίσους πού ἐμπεριέχει τὴν ἀπέχθεια, τὴν ἀντιπάθεια, τὴν ἐμπάθεια καὶ τὸν ἀποτροπιασμό καὶ κυρίως δέν τιμωρεῖ τὴν ἐγκληματικὴ πράξη ἢ ἐνέργεια, πού ἀσφαλῶς πρέπει νὰ κολάζονται στό ποινικὸ σύστημα τῶν κρατῶν δικαίου, **εἰσάγεται** γιὰ πρώτη

φορὰ στὴν ἔννομη τάξη καὶ τὸ δικαίικὸ σύστημα **ἡ ποινικὴ καταδίωξη ἐνός συναισθήματος πού δέν ἔχει λάβει ἀρχὴ ἐκτελέσεως ἐγκληματικῆς ἐνεργείας,** μὲ ἄμεσο κίνδυνο τὴν καταδίωξη τῆς ἐλευθερίας τῆς συνειδήσεως καὶ τῆς ἐλευθερίας ἐκφράσεως, πού προβλέπονται καὶ προστατεύονται ἀπὸ τὰ ἄρθρα 14-16 τοῦ Συντάγματος καὶ τὸ ἄρθρο 10 τῆς ΕΣΔΑ. Ἔτσι προσβάλλεται κατάφωρα τὸ ἀτομικὸ δικαίωμα τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσεως, γι' αὐτὸ καὶ τὸ περιεχόμενον τῶν σχετικῶν ποινικῶν τυποποιήσεων τοῦ ψηφισθέντος Νόμου συναντᾷ τὰ ὅριά του στὰ ἄρθρα 10 παραγρ. 2, 14 καὶ 17 τῆς ΕΣΔΑ, στὰ ἄρθρα 19 παραγρ. 2 καὶ 3 καὶ 21 τοῦ Διεθνοῦς Συμφώνου τοῦ ΟΗΕ γιὰ τὰ ἀτομικὰ καὶ πολιτικὰ δικαιώματα καὶ στὰ ἄρθρα 5 παραγρ. 1 καὶ 2, 16 παραγρ. 1 ἐδ. 2, καὶ 25 παραγρ. 3 τοῦ Συντάγματος. Ἐπομένως ἡ ποινικὴ ἐκτίμηση τοῦ συναισθήματος, πού δέν ἐνέχει τὴν ἀρχὴ ἐκτελέσεως ἐγκληματικῆς ἐνεργείας, ἐπιβάλλει φασιστικῶ τῷ τρόπῳ τὴν κατάργηση τῆς ἐλευθερίας τῆς ἐκφράσεως καὶ ἐπιδιώκει τὴν ἀπαγόρευση τῆς σκέψεως, ἐφ' ὅσον ἡ γνωστοποίησί της θὰ καθιστᾷ πλέον τὸν πολίτη ὑποκείμενον τοῦ ποινικοῦ δικαίου. Ἡ Ἀπόφαση πλαίσιο 2008/913/ΔΕΥ προβλέπει ὅτι προϋπόθεση ποινικῆς καταστολῆς ἐγκληματικῆς ρατσιστικῆς ἐνεργείας εἶναι ἡ προσφορότητα τῆς συγκεκριμένης ἐκδήλωσής νά παράγει ἄμεσο καὶ ἐπικείμενον κίνδυνο συνολικὰ γιὰ τὴν εἰρηνικὴ καὶ ὁμαλὴ κοινωνικὴ συμβίωση, εἰδικώτερα δέ γιὰ τὰ δικαιώματα τῆς ὁμάδας ἢ τοῦ προσώπου κατὰ τῶν ὁποίων

* Ἀνακοινωθέν τῆς Ἱ. Μητρ. Πειραιῶς μὲ ἡμερομηνία 5.9.2014.

στρέφεται. Οί άνωτέρω προϋποθέσεις δέν περιλαμβάνονται στό νέο «Νόμο», μέ προφανές άποτέλεσμα τήν ποινικοποίηση τής έλευθερίας έκφράσεως και κρίσεως.

Ταυτόχρονα μέ τό νέο «Νόμο» **ή συγκυβέρνηση** Νέας Δημοκρατίας και Πασόκ **ένέπαιξε τήν Διαρκή Ίερά Σύνοδο** τής Έκκλησίας τής Ελλάδος τής προλαβούσης Συνοδικής περιόδου, άποκρύπτουσα τήν προσθήκη στό παλαιότερο σχέδιο Νόμου του έτέρου γενετησίου σεξουαλικού προσανατολισμού και τήν θεσμοθέτησή του, πού προσβάλλει τήν ανθρωπίνη όντολογία και φυσιολογία αλλά και τόν θείο Νόμο και τό δισχιλιετές Κανονικό Δίκαιο τής Αγιοτάτης μας Έκκλησίας και μάλιστα **ό επί τής Δικαιοσύνης Ύπουργός Άθανασίου ψευδόμενος** ένώπιον του Γ΄ θερινού τμήματος τής Βουλής **ισχυρίστηκε ότι δñθεν ή Έκκλησία συναινεί** και στήν θεσμοθέτηση σάν έννόμου αγαθοϋ προστατευομένου μάλιστα υπό τής έννόμου τάξεως τής, παρά τήν ανθρωπίνη φύση, στρεβλώσεως τής ανθρωπίνης σεξουαλικότητας. Ειδικότερα στό συγκεκριμένο ζήτημα, πού προβάλλεται ως δñθεν άτομικό και ανθρωπινό δικαίωμα, διεπράχθη από τήν συγκυβέρνηση, πού ψήφισε αυτό τό άθλιο νομοθέτημα χωρίς καμμία πολιτική νομιμοποίηση –ής τό υπέβαλλαν στήν βάση ενός δημοψηφίσματος– **ή καταδολίευση του δικαϊκού μας συστήματος**, διότι ανθρωπινό και άτομικό δικαίωμα είναι ή ανθρωπίνη σεξουαλικότητα, αλλά όχι οί στρεβλώσεις και οί έκτροπές της όπως ή όμοφυλοφιλία, ή παιδοφιλία, ή κτηνοβασία και όλα αυτά τά φρικώδη και ανόσια. Ανθρωπινό και άτομικό δικαίωμα είναι ή έλευθερία του προσώπου, αλλά όχι ή άσυδοσία. Ανθρωπινό και άτομικό δικαίωμα είναι ή εργασία, αλλά όχι ή αίσχροκέρδεια.

Μέ αυτόν τόν **αντισυνταγματικό και**

άντίθεο Νόμο θεμελιώνεται ή ανατροπή του ήθικου άξιακού κώδικα του δικαϊκού μας συστήματος, ασφαλώς μέ τίς επιταγές του διεθμιστικού συστήματος και των ίνστρουχτόρων τής «Νέας Έποχής». **Έπιτυγχάνεται έπομένως ένας στρατηγικός στόχος τής «Νέας Τάξης»**, διότι άνθρωποι χωρίς ήθική προσωπικότητα και ήθικές αντίστάσεις άπέναντι στό πολύμορφο κακό, στήν διαφθορά και τήν διαστροφή, είναι ένα άμορφο υλικό, μία εύκολα χειραγωγήσιμη και διαχειρίσιμη μάζα από τούς πονηρούς και δόλιους συνωμότες τής παγκόσμιας δικτατορίας των άγορών. Έτσι, εφαρμόζοντας αυτό πού στό κλασσικό βιβλίο «1984» ό Τζώρτζ Όργουελ έλεγε «όποιος έλέγχει τί γλώσσα ενός ανθρώπου έλέγχει και τίς σκέψεις του» κατασκεύασαν νέες λέξεις, όπως ίσλαμοφοβία, όμοφοβία κλπ, πού έχουν στόχο συγκεκριμένο τύπο ανθρώπου, τόν γηγενή δυτικό μέσο πολίτη, πού αγαπά τόν τόπο, τήν ιστορία, τήν κουλτούρα και τίς παραδόσεις του λαού του, μέ λίγα λόγια τόν «άνησυχούντα» Χριστιανό Ευρωπαίο, τόν δñθεν συντηρητικό και δñθεν μή πολιτικά όρθό.

Μέ τό νέο αυτό τερατούργημα τής παγκόσμιας δικτατορίας, ή Έκκλησία τής Ελλάδος, πού χωρίς σοβαρή μελέτη του θέματος, όπως άπεδείχθη, και μετά τόν τραγικό έμπαιγμό της από τήν συγκυβέρνηση Σαμαρά-Βενιζέλου έξέδωσε τό γνωστό Ανακοινωθέν Της, **θά εύρεθñ στό τρομακτικό δίλημμα νά καταργήσει τήν Συνοδική Έπιτροπή επί των Αιρέσεων**, διότι ή τυχόν γνωστοποίηση των κακοδοξιών όποιασδήποτε σέκτας ή παραθρησκείας θά καθιστά τούς φορείς τής Έκκλησίας τής Ελλάδος ύποκειμένα του ποινικού Δικαίου, έφ' όσον εύκόλως θά μπορεί νά τούς προσαφθει ότι ή γνωστοποίηση των θέσεων τής Έκκλησίας

προκαλεί τό μῖσος, τήν ἀπαξίωση καί τήν ἐμπάθεια κατά τῶν μελῶν τῆς σέκτας ἢ τῆς παραθρησκείας ἢ τῆς αἰρέσεως μέ θρησκευτικό κίνητρο.

Τά ἐπόμενα βήματα γιά τήν ἀλλαγί τοῦ ἠθικοῦ ἀξιακοῦ κώδικα τοῦ νομικοῦ μας πολιτισμοῦ θά εἶναι ἡ ἐπέκταση τοῦ συμφώνου συμβίωσης στά λεγόμενα «ὁμόφυλα» ζεύγη, στά ὁποῖα «ἐπιστημονικῶς», κατά πρωτοφανή τρόπο στά παγκόσμια χρονικά, ὁ γιατρός βουλευτής Πιερίας τῆς Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντόπουλος ἀνεκάλυψε καί ἀπογόνους, πού δέν εἶναι φαντάσματα(!!!), τροπολογία πού πονηρά κατατέθηκε ἀπό τό συγκυβερνόν Πασόκ γιά νά θολώσει τό τοπίο καί νά ἐμφανισθεῖ σάν δῆθεν ὑποχώρηση τῆς συγκυβέρνησης καί εἰδικώτερα σάν θετική ἐνέργεια τοῦ κ. Σαμαρά πού τό ἀπέτρεψε, τήν στιγμή κατά

τήν ὁποία δέν εἶχε καμμία θέση ρύθμιση ἀστικῆς φύσεως σέ ἕνα ποινικό νομοθέτημα καί ἀσφαλῶς ἡ ἀποποινικοποίηση τῶν συναφῶν πρὸς τόν ἕτερο γενετήσιο προσανατολισμό, πού εἶναι πλέον θεσμός «δικαίου» καί «ἐννομο ἀγαθό», ἐγκλημάτων τοῦ ποινικοῦ Δικαίου, τῆς ἀσέλγειας μέ κατάχρηση ἐξουσίας (343 ΠΚ), τῆς ἀσέλγειας παρά φύσιν (347 ΠΚ) καί τῆς πρόκλησης σκανδάλου μέ ἀκόλαστες πράξεις (353 ΠΚ).

Παρέλκει βέβαια νά τονίσω ὅτι μετά ἀπό αὐτό τό νομοθετικό κακούργημα ἡ Νέα Δημοκρατία καί τό Πασόκ, πού πρωτοστάτησαν στήν ψήφισή του, ἀποτελοῦν γιά κάθε συνειδητό, φιλόθεο, φιλόανθρωπο καί πιστό Ὁρθόδοξο Χριστιανό δύο «ἐξαίσια πτώματα».

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ ΠΑΓΚΟΣΜΙΑ ΠΡΩΤΙΑ ΑΝΟΗΣΙΑΣ*

τοῦ Ὁσιολογιωτάτου Μοναχοῦ Πορφυρίου Φιλοθεΐτου

Ἐτοιμάσθη –ἀφοῦ ὁ δαίμων δέν ἔχει ἥσυχία– νά ἔρθει πρὸς ψήφισιν νόμος πού συστίνει κατεύθυνσιν Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στό Τμήμα Θεολογίας τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης.

1. Ἀποτελεῖ παγκόσμια πρωτιά, ἀφοῦ σέ ὁλόκληρη τήν Εὐρώπη οἱ Θεολογικές Σχολές ἔχουν χαρακτῆρα ὁμολογιακόν, ὅπως ἄλλωστε προβλέπεται καί ἀπό τό Σύνταγμά μας. Ἀκόμη καί στά πιό φιλελεύθερα ἀπό τά Κράτη τῆς Εὐρωπαϊκῆς

Ἐνώσεως, πού κυριαρχοῦν ριζοσπαστικές προτεσταντικές παραφυάδες καί τό μόνο πού μᾶς συνδέει μαζί τους εἶναι ἡ πίστις στόν Τριαδικό Θεό καί τίποτε ἄλλο, οἱ Θεολογικές Σχολές εἶναι ὁμολογιακές. Δέν γίνεται ἀναφορά στίς Θεολογικές Σχολές τῆς Ἀσίας καί Μ. Ἀνατολῆς πού εἶναι ἀδιανόητος τέτοια συνοίκησις. Ἄρα διεκδικοῦμε παγκόσμια πρωτιά ἀνοησίας! Συνεπῶς, ἐπιστημολογικά καί δεοντολογικά ἡ συστέγασις χριστιανικῆς θεολογίας καί Ἰσλάμ εἶναι ἀπαράδεκτος

* Ἐπιστολή μέ ἡμερομ. 1.9.2014 τοῦ Μοναχοῦ Πορφυρίου Φιλοθεΐτου πρὸς τοὺς βουλευτές τῆς Νέας Δημοκρατίας τοῦ Γ΄ Ἑερινοῦ Τμήματος τῆς Βουλῆς γιά τό Τμήμα Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν στή Θεολογική Σχολή Α.Π.Θ.

καί λίαν ἐπικίνδυνος.

2. Ἄν αὖριο, σέ Σᾶς ὡς πολιτικούς φθάσει αἵτημα τῶν Μουσουλμάνων φοιτητῶν ὅτι ἐνοχλοῦνται ἀπό τήν εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ, Ἐσεῖς τί θά πράξετε; Νομοθετικά θά τήν ἀφαιρέσετε ἀπό τά ἀμφιθέατρα καί τά σπουδαστήρια ἢ θά ἐπικαλεσθεῖτε τόν κυρίαρχον Ὅρθόδοξον προσανατολισμόν τῆς Σχολῆς; Ἀκόμη καί ἄν, λοιπόν, ἀρνηθεῖτε, ὑπάρχουν τά Εὐρωπαϊκά Δικαστήρια, πού θά δικαιώσουν φοιτητές, πού αὐτοδιαμορφώνουν τό περιβάλλον τῶν σπουδῶν τους. Θά ὀδηγηθεῖ λοιπόν ἡ χώρα μας, ὡς μή ὄφειλε, σέ διεθνεῖς περιπέτειες, μέ τήν γείτονα νά πιέζει καί νά μᾶς ἐκθέτει ἐπί πλέον ὄντας ἐν ἀδίκῳ (Θεολογική Σχολή Χάλκης).

3. Καί ἄν ἀγνοηθοῦν τά Εὐρωπαϊκά Δικαστήρια, ποιός θά ἐμποδίσει τόν ἀνεγκέφαλον Μουσουλμάνον ὑπερασπιστήν τῆς Σχολῆς του καί τῆς πίστεώς του, πού θά θυσιασθεῖ ζωσμένος μέ ἐκρηκτικά μέσα στό ἀμφιθέατρο τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς, γιά νά ἐξαγνίσει τόν τόπον σπουδῶν του ἀπό τοὺς «εἰδωλοεικονολάτρεις» Χριστιανούς καί ἀρνητές τοῦ Προφήτου Μωάμεθ; Πῶς θά ἀντικρύσετε στά μάτια τά θύματα καί τίς οἰκογένειές τους; Τέτοιο ἀσκόν τοῦ Αἰόλου ἐπωμίξεσθε ἀγνοώντας ὅτι κάποια πράγματα παραμένουν ἄμεικτα καί «οὐ παντός πλεῖν ἐς Κόρινθον».

4. Δέν διαισθάνεσθε τόν κίνδυνον; Γιά αὐτούς πού δέν διαθέτουν πρόσφατη ἱστορική μνήμη, πού περιλαμβάνει τίς δεκάδες χιλιάδες ἀνθρωποθυσίες προγόνων μας Ἑλλήνων, πού ἔχασαν τήν ζωή τους, ὄχι γιατί δέν ἔγιναν Τοῦρκοι (αὐτό δέν ζητήθηκε ἀπό κανέναν) ἀλλά γιατί δέν ἐξισλαμίσθησαν, στά αὐτιά τους δέν φθάνουν οἱ ἰαχές καί ἡ ἀποφορά ἀνθρωπίνου χριστιανικοῦ αἵματος, πού ρεεῖ ποταμηδόν ἀπό ἐγκλήματα Μουσουλμάνων στήν Β. Ἀφρική, στήν Μ. Ἀνατολή

ἀλλά καί στήν Ἀ. Ἀνατολή; Στίς σημερινές φρικαλεότητες καί τόν διαχρονικόν τρόπον, πού σκορπᾶ τό Ἰσλάμ στήν Μ. Ἀνατολή μέ τίς ἀποκομμένες ἀσώματες καί αἱμάσσουσες κεφαλές Χριστιανῶν, πού ντροπιάζουν τόν πολιτισμόν μας, τίς ὁποῖες κραδαίνουν θριαμβικά φανατικοί μουσουλμάνοι;

5. Δέν ὑπάρχει ἡ στοιχειώδης κρίσις νά λειτουργήσετε ἔστω μέ τό ἔσχατον κριτήριο τῆς αὐτοσυντηρήσεως, δομικόν στοιχεῖον τῶν ἐμβίων ὄντων, καί νά προστατεύσετε τοὺς ἑαυτούς Σας, ἀφοῦ μέ τήν συγκεκριμένη ψήφισιν θά καταλήξετε ἔρμια τοῦ πιό ἀκραίου φονταμενταλισμοῦ, πού τάχα καταριέστε μέ τό σκεπτικόν τοῦ Νόμου.

6. Ψηφίσατε τήν αὐτοχρηματοδότηση τοῦ τζαμιοῦ στόν Βοτανικό, γιά νά ἀποφύγετε τοὺς ἐπιδόξους πάτρωνες τῶν ἐν Ἑλλάδι Μουσουλμάνων, καί τώρα ἀντίθετα ψηφίζετε τήν ὑποτέλεια τῆς ἀδύλου χρηματοδοτήσεως τῶν Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν.

Λύσις ὑπάρχει γιά νά ἱκανοποιηθοῦν οἱ πάντες καί εἶναι νά ἰδρυθεῖ κατεύθυνσις Ἰσλαμικῶν Σπουδῶν, ἀντισταθμιστικά πρὸς τήν ἐπαναλειτουργία τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τῆς Χάλκης, ἢ στό Τμῆμα Φιλοσοφίας, Παιδαγωγικῆς & Ψυχολογίας τῆς Φιλοσοφικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, ἀφήνοντας μακριά κάθε ἐμπλοκή μέ δογματικά καί θεολογικά ζητήματα, πού στό μέλλον θά χρειασθεῖ νά ἀντιμετωπιστοῦν ἄν δέν προνοήσετε τώρα, ἢ στό Τμῆμα Βαλκανικῶν σπουδῶν.

Κύριε Βουλευτά, ὅπως γνωρίζετε εὐχόμεθα διά τόν φωτισμόν καί τήν εὐθυκρισίαν Σας. Ἀγωνιοῦμεν γιά τήν πορεία τοῦ Τόπου, παρακολουθοῦμεν καί καταγράφομεν καί τήν ἰδικήν Σας φιλοτιμίαν. Ὁ πρὸς ψήφισιν νόμος τοῦ ὡς

άνω θέματος Σας θέτει πρό των εύθυνων. Μή παρακαλούμεν! Λύσις Σας προετάθη. Μήν προκαλήτε, γιατί **ένεργοποιούνται και νόμοι πνευματικοί!** Έξ άλλου **και οι έκλογικές Σας περιφέρειες και αυτές θά εκτιμήσουν τήν στάσι Σας.** Μή λοιπόν, τούς διαφεύσετε! Μήν επιβαρύνετε τήν συνείδησί Σας.

Διαπιστώνετε καθημερινά και άναρωτιέστε ποῦ πᾶμε! **Βαδίζομεν όλοταχῶς πρὸς τήν άποσύνησιν, διότι δέν εἴπατε μέχρι τώρα ένα ὄχι!** Μέ ρωτᾶτε συνεχῶς, γιατί δέν όμιλῶ, γιατί δέν παρεμβαίνω. Τό κάμνω ὅταν κρίνω

ὅτι επιβάλλεται, αλλά δέν εισακούομαι πάντα. Λοιπόν λύσις ὑπάρχει. Στείλτε μέ τήν ἄρνησί Σας τό ἐγγείρημά τους ἐκεῖ πού πρέπει. Νά γνωρίζετε ὅτι αὐτή ἡ ἄρνησις ἔχει μεγαλύτερα ἀξία ἀπό τίς κατά καιρούς ἀντιδράσεις Σας.

Ἐπί δέ τούτοις,
Διατελῶ μετ' ἐξαιρέτου τιμῆς
καί εὐχῶν ἐγκαρδιῶν.
Ἐξ Ἁγίου Ὁρους
Πορφύριος Μοναχός
Φιλοθεΐτης.

ΘΑ ΚΑΝΟΥΜΕ ΤΗΝ ΔΥΣΗ ΤΟΣΟ ΔΙΕΦΘΑΡΜΕΝΗ ΠΟΥ ΘΑ ΒΡΩΜΑΕΙ*

Οἱ νόμοι γιά τά «ἐγκλήματα μίσους» ἢ ἀλλιῶς οἱ «ἀντιρατσιστικοί νόμοι» ἔχουν τίς ρίζες τους στήν κομμουνιστικῆς ἔμπνευσης, λεγόμενῃ Σχολή τῆς Φραγκφούρτης, (Franfurter Schule), πού ἰδρύθηκε στή Φραγκφούρτη, ἀπό μπολσεβίκους, κατά κύριο λόγο ἐβραϊκῆς καταγωγῆς, τό 1920. Ὁ στόχος τῆς ἦταν νά ἐφαρμόσει τόν κομμουνισμό στή Δύση ἡσυχά μέ τί σταδιακή ὑπονόμευση τοῦ λαϊκοῦ πολιτισμοῦ – ένα κίνημα πού εἶναι γνωστό ὡς **Πολιτιστικός Μαρξισμός** ἢ ἀλλιῶς **Πολιτική Ὁρθότητα**. Ἐνα ἀπό τά κορυφαῖα ὀνόματά τῆς, ὁ Herbert Marcuse, ἀποφάνθηκε ὅτι ἡ ἐπικρατοῦσα δυτική κοινωνική τάξη εἶναι «καταπιεστική» ἐξ ὀρισμοῦ, καί κάνει «διακρίσεις» ἐναντίον τῶν μειονοτήτων, ἀπλά καί μόνον ἐπειδή ὑπάρχει.

Αὐτό δημιουργεῖ ένα φαινόμενο, πού ὀνόμασε «κατασταλτική ἢ καταπιεστική

ἀνοχή» (“repressive tolerance”), κάτι τό ὁποῖο θεωροῦσε ὅτι ἦταν ἀπαράδεκτο.

Ἄντ' αὐτοῦ, πρότεινε αὐτό πού ἀποκάλεσε «κομματική ἀνοχή» (“partisan tolerance” «τῶν μικρῶν ἀδύνατων κομματιῶν-ὀμάδων» μιᾶς κοινωνίας), δηλαδή τήν ἀνοχή μόνο τῶν ἀπόψεων αὐτῶν τῶν «καταπιεσμένων μειονοτήτων» –πού ὁ Marcuse θεωροῦσε ὅτι μοιράζονται τό κομματικό του μίσος γιά κάθε τί μή κομμουνιστικό, ἐνῶ στήν οὐσία φμῶνουν τίς ἀπόψεις τῆς πλειοψηφίας.

Ἔτσι τώρα ἔχουμε μιᾶ λέξη γιά τήν τεράστια ὑποκρισία τῶν ἀριστερῶν ὅταν ἐπικαλοῦνται τήν ἐλευθερία τοῦ λόγου, ἐνῶ ταυτόχρονα προσπαθοῦν νά καταστείλουν τίς μή ἀριστερές ιδέες. Ἔχουμε μιᾶ λέξη γιά τά διπλά στάνταρ τῆς Ἀριστερᾶς, πού ὑπερασπίζεται τίς «καταπιεσμένες μειονότητες», μόνο ὅταν αὐτές οἱ

* Ἀπό τό μπλόγκ redskywarning, Σάββατο, 20 Σεπτεμβρίου 2014.

μειονότητες συμερίζονται τήν πολιτική της, ἐνῶ μαίνεται καί ἐκφοβίζει κάθε ἄλλη «συντηρητική» ἄποψη.

Ὁ Marcuse, μεταξύ ἄλλων ὑποστηρικτῶν τῆς Σχολῆς τῆς Φραγκφούρτης, ἦρθε στίς ΗΠΑ στή δεκαετία τοῦ 1930 ἀπό τόν Edward R. Murrrow, ὁ ὁποῖος τότε ἦταν ἐπικεφαλῆς ἐνός προγράμματος γιά τήν ἐπανεγκατάσταση τῶν διανοουμένων, πού καταπιέζονταν ἀπό τό ναζιστικό καθεστῶς. Σύμφωνα μέ τή Wikipedia, ὁ Μαρκούζε ἐργάστηκε στήν OSS, τό Στέιτ Ντηπάρτμεντ καί δίδαξε στά πανεπιστήμια Κολούμπια, Χάρβαρντ καί Brandeis. Ἔχει ὀνομαστεῖ «ὁ πατέρας τῆς Νέας Ἀριστερᾶς» καί ἐνέπνευσε πολλούς ἀπό τούς ριζοσπαστικούς ἀριστερούς τῆς δεκαετίας τοῦ 1960, οἱ ὁποῖοι ἔχουν τώρα θέσεις τακτικῶν καθηγητῶν στά κολέγια σέ ὅλη τήν Ἀμερική καί εἶναι εὐκόλο νά δεῖτε τήν ἐπιρροή τῆς Σχολῆς τῆς Φραγκφούρτης στούς «κώδικες ὁμιλίας» στά ἀμερικανικά πανεπιστήμια.

Ἡ Σχολή τῆς Φραγκφούρτης ἦταν ἀφιερωμένη στήν καταστροφή τῆς Δύσης. Ἕνας ἀπό τούς ἰδρυτές της, ὁ Willi Munzenberg, δῆλωσε ρητά ὅτι στόχος της ἦταν νά:

«...ὀργανώσει τούς διανοούμενους καί νά τούς χρησιμοποιήσει γιά νά κάνουν τόν δυτικό πολιτισμό νά βρωμάει. Μόνο τότε, ἀφοῦ ἔχουν καταστραφεῖ ὅλες οἱ ἀξίες του καί ἔχει γίνει ἡ ζωή του ἀδύνατη, μποροῦμε νά ἐπιβάλουμε τή δικτατορία τοῦ προλεταριάτου».

Σύμφωνα μέ ἕνα ἄρθρο τοῦ Timothy Matthews στό Catholic insight, βασικές

στρατηγικές γιά τήν ἐπίτευξη αὐτοῦ τοῦ στόχου ἦταν:

1. Δημιουργία ἀδικημάτων «ρατσισμού»
2. Συνεχῆς ἀλλαγὴ γιά νά δημιουργηθεῖ σύγχυση.
3. Διδασκαλία τοῦ σέξ καί τῆς ὁμοφυλοφιλίας στά παιδιά.
4. Ὑπονόμευση τῶν σχολείων καί τῆς ἐξουσίας τοῦ ἐκπαιδευτικοῦ.
5. Τεράστια μετανάστευση, γιά νά καταστραφεῖ ἡ Ταυτότητα.
6. Προώθηση τῆς ὑπερβολικῆς κατανώσεως οἰνοπνεύματος.
7. Ἐλευθερία τῶν ἐκκλησιῶν.
8. Ἀναξιόπιστο νομικό σύστημα μέ προκατάληψη εἰς βάρος τῶν θυμάτων τῆς ἐγκληματικότητας.
9. Ἐξάρτηση ἀπό τά ἐπιδόματα τοῦ κράτους.
10. Ἐλεγχος καί ἀποχαύνωση ἀπό τά Μέσα Μαζικῆς Ἐνημέρωσης.
11. Ἐνθάρρυνση τῆς διάλυσης τῆς οἰκογένειας.

Ὁ Munzenberg δῆλωσε κατηγορηματικά **«Θά κάνουμε τή Δύση τόσο διεφθαρμένη πού θά βρωμάει».**

Σήμερα, ἡ ἀποστολή του φαίνεται νά ἔχει σέ μεγάλο βαθμό ἐπιτευχθεῖ.

Ἔτσι, αὐτό εἶναι τό τελευταῖο κομμάτι στό πάζλ. Φαίνεται προφανές ὅτι ἡ νομοθεσία γιά τά «Ἐγκλήματα Μίσους» [σημ. «Π»: βλ. «ἀντιρατσιστικούς» νόμους παγκοσμίως] εἶναι τό ὄχημα μέ τό ὁποῖο ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου θά σιγήσει μόνιμα στή Δύση.

ΠΡΟΪΟΝ ΝΟΣΗΡΗΣ ΦΑΝΤΑΣΙΑΣ ΤΟ ΔΗΘΕΝ ΕΠΙΤΙΜΙΟ ΤΟΥ ΓΕΡΟΝΤΟΣ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ ΣΤΟΝ ΓΕΡΟΝΤΑ ΠΑΪΣΙΟ

Τοῦ Πανιερωτάτου Μητροπολίτου Μόρφου κ. Νεοφύτου

Στήν ἱστοσελίδα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Μόρφου, τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, «ἀνέβηκε» ἓνα σημαντικό ἠχητικό ντοκουμέντο ἀπό μία ραδιοφωνική ἐκπομπή. Σ' αὐτό ὁ Πανιερώτατος Μητροπολίτης Μόρφου κ. Νεοφύτος ζητεῖ συγγνώμη ἀπό τούς ἀκροατές, γιατί ἄθελά του ἀναπαρήγαγε σέ ραδιοφωνική ἐκπομπή τοῦ 2000 τήν ψευδή πληροφορία ἑνός Ἀγιορείτου, ὅτι δῆθεν ὁ γέρον Πορφύριος εἶχε στείλει ἐπιστολή στόν γέροντα Παῖσιο καί τοῦ ἔβαζε ἐπιτίμιο (!) γιά τίς ἀπόψεις πού εἶχε ἐκφράσει ὁ γέρον Παῖσιος στό γνωστό ἰδιόγραφο κείμενο-φυλλάδιό του μέ τίτλο «Σημεῖα τῶν καιρῶν».

Λόγω τῆς ἐξαιρετικῆς σημασίας αὐτοῦ τοῦ ἠχητικοῦ ντοκουμέντου τό ἀπομαγνητοφωνίσαμε μέ πιστότητα καί ἀκρίβεια καί τό παραθέτουμε ἐδῶ.

Ὁ Μητροπολίτης Μόρφου Νεόφυτος:

Θέλω μέ ἀφορμή τήν ὡραία ἐκπομπή, πού κάνουμε, νά σοῦ εἰπῶ κάτι, πού ἴσως νά μὴν τό γνωρίζεις. Ἔχουμε ὠφελήσει ἀνθρώπους, ἀγαπητέ μου Κλεῖτο, μακάρι, ἀλλά **ἔχουμε μερικούς σκανδαλίσει**, ξέρεις, καί θέλω νά σοῦ πῶ ἓνα περιστατικό. Νομίζω τό 2004, ἤμουν τότε νεότατος Ἐπίσκοπος, καί ἐσεῖς νεότερος, πρὶν ἀπό 14 χρόνια, ἐκάναμε μία ἐκπομπή πάλι γιά τούς ἀγίους πατέρες καί μάλιστα ἦταν γιά τούς τρεῖς, Πορφύριο, Ἰάκωβο καί Εὐμένιο, τούς τρεῖς πού γνώρισα περισσότερο. Σέ μία στιγμή τῆς ὁμιλίας, ἐπειδή ὑπῆρχε στήν Κύπρο μία διαδεδομένη προφητεία, ὅτι θά γίνει πόλεμος εἰς τήν Κύπρο, ὅτι θά γίνει καταστροφή στήν Κύπρο, τό 2000 ἦταν τό μιλένιουμ (milennium), θυμάσαι,

τότε, ἡ ὀλοκλήρωση τῆς δεύτερης χιλιετίας ἀπό Χριστοῦ. Ὁ κόσμος ἐκορύφωσεν τήν ἀγωνία του, ὅπως συμβαίνει σέ κάθε ὀλοκλήρωση μίας χιλιετίας, καί ἄρχισαν καί διάφοροι νά προφητεύουν, εἴτε ἀληθῆ, εἴτε μισο-ἀλήθειες. Μισο-ἀλήθεια σημαίνει μισά ψέματα, κινδυνολογίες.

Στήν προσπάθειά μου, ὡς Ἐπίσκοπος τότε, νά ἀναχαιτίσω αὐτήν τήν τρομοκρατία ἔ, θυμοῦμαι **εἶπα κάτι, πού ὀφείλω** τώρα πού μιλῶ δημόσια, ἀφοῦ δημόσια τό εἶπα τότε, καί **δημόσια νά ἀπολογηθῶ**, τό ὁποῖο τώρα εἶναι μέσα στό διαδίκτυο. Ἐέρεις ἔχουν βρεῖ τήν ἐκπομπή, πού κάναμε τότε, καί ἔχουν βάλει μόνο τό ἀπόσπασμα ἐκεῖνο. Ἀκούεται ἡ δική σου φωνή καί ἡ δική μου, νά ρωτᾶς καί νά ἀπαντῶ, καί περιπτου λέμε τά ἐξῆς, λέω ἐγώ τό ἐξῆς· καί ἐγώ ὀφείλω νά ἀπολογηθῶ. Ἐσύ μέ τή δική σου σοφία καί ἐξυπνάδα (ἐνν.: θά πράξεις κατά συνείδησιν). Στό διαδίκτυο εἶναι γραμμένο: «Τό ἐπιτίμιο πού ἔβαλε ὁ γέρον Πορφύριος στόν γέροντα Παῖσιο». Γιατί; Διότι ἐγώ μετέφερα, κακῶς, **γιά αὐτό ἀπολογοῦμαι βαθύτατα δημόσια**, μετέφερα τήν ἀποκάλυψη ἑνός μοναχοῦ Ἀγιορείτη, πού μέ ἐπισκέφτηκε πρὶν γίνω ἀκόμα Ἐπίσκοπος στό Μαυροβούνι, στό Μοναστήρι πού ἤμουν μοναχός· καί τότε ἦταν αὐτά πού ἔγραψε ὁ μακαριστός ἅγιος γέροντας Παῖσιος γιά τό 666, γιά τόν Ἀντίχριστο, γιά τήν κάρτα. Καί χάριτι τοῦ Θεοῦ, ὁ ἅγιος ἄνθρωπος αὐτός, τόν φώτισε ὁ Θεός, ἀλλά κάνει καί γραπτῶς αὐτά γιά νά μὴν τύχουν ὀποιασδήποτε ἀμφισβήτησης ὅτι δέν εἶναι δικά του.

Λέω αὐτοῦ τοῦ μοναχοῦ τοῦ Ἀγιορείτη «Μά τί εἶναι αὐτά πού γράφει ὁ γέρον

Παῖσιος;» Ὁ μοναχός αὐτός, καλός ἄνθρωπος, μοῦ λέει, «ξέρεις», μοῦ λέει, «ὁ γέρον Πορφύριος δέν συμφωνεῖ μέ αὐτά καί τοῦ ἔστειλε καί γράμμα (τάχα) τοῦ γέροντος Παΐσιου καί τοῦ ἔλεγε ὅτι, γέροντα Παῖσιε νά σταματήσεις νά προφητεύεις καί σοῦ βάζω ἐπιτίμιο, διότι εἶμαι καί Ἱερέας, ὅτι αὐτά δέν ὠφελοῦν καί δέν πρέπει νά τά λές εἰς τόν κόσμο».

Αὐτό τότε τό εἶπα σέ ἐσᾶς. Στήν οὐσία ἤμουν ὁ μεταφορέας ἑνός ἐπιπόλαιου λόγου κάποιου Ἁγιορείτη μοναχοῦ. Τώρα, ξέρετε οἱ δαίμονες ἔχουν λυσσάξει ἀπό τήν δόξαν Παΐσιου καί γιατί ἐπιβεβαιώνεται ὁ γέρον Παῖσιος σέ πολλά, πού εἶπεν ἀπό τό 1980 καί δῶθε μέχρι τήν κοίμησή του. Καί κάποια μπλόγκς στό διαδίκτυο, πού τότε πού εἶπαμε ὅτι κάναμε τήν ἐκπομπή αὐτή δέν ὑπῆρχε διαδίκτυο, ἔχουν βάλει σάν σκοπό νά ἀπομυθοποιήσουν τόν γέροντα Παῖσιο, ἴσως καί τούς ὑπόλοιπους γέροντες, καί βρῆκαν αὐτό. Στείλαμε μήνυμα

ἐμεῖς ὅτι αὐτό ἦταν ὄχι δικός μας λόγος, ἦταν ἄλλου ἀνθρώπου.

Ἐγώ ἔλεγα· ὁ γέρον Πορφύριος οὐδέποτε μίλησε ἔτσι γιά τόν γέροντα Παῖσιο. Ἀντίθετα ὁ ἕνας ἐτιμούσε τήν ἀγιότητα τοῦ ἄλλου. Ἐνίστε ὁ γέρον Παῖσιος ἔλεγε μέ τό ὠραῖο του χιοῦμορ, πού εἶχε, «Τί ἔρχεστε, ρέ παιδιά, ἀπό τήν Ἀθήνα κοντά μου, ἐγώ ἔχω τηλεόραση μαυρόασπρη, ἔχετε τόν Πορφύριο πού ἔχει ἔγχρωμη». Καί ἐρευνήσαμε μέ τούς ἀνθρώπους ἐκεῖ τοῦ Ἡσυχαστηρίου, πού ἔχω ἄριστες, ὅπως ξέρεις, σχέσεις στό Μήλεσι, ἐάν ὑπῆρχε ποτέ τέτοια ἐπιστολή τοῦ γέροντος Πορφυρίου πρὸς τόν γέροντα Παῖσιο. Ποτέ δέν ὑπῆρχε τέτοια ἐπιστολή.

ἼΑρα ὀφείλω ἐγώ, ὡς ὑπεύθυνος Ἐπίσκοπος, πού τιμᾶ καί σέβεται καί εὐγνωμονεῖ τήν μνήμη τῶν ἁγίων γερόντων καί Παΐσιου καί Πορφυρίου, νά ἀπολογηθῶ γι' αὐτήν τήν παρεξήγηση πού ἔγινε.

ΕΘΝΙΚΗ ΜΝΗΜΗ

Ο ΗΡΩΙΚΟΣ ΠΑΠΑ-ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΠΑΠΑΛΕΞΗΣ

Μικρή συμβολή στήν ἱστορία τοῦ Μακεδονικοῦ Ἀγώνα (1904-1908)
τοῦ Ἀθανασίου Ρακοβαλιῆ, Ἀγιογράφου

Μέσα ἀπό μιά οἰκογενειακή διήγηση, ἡ Ἱστορία παύει νά εἶναι ἕνα μάθημα, πού κάποτε μαθαίναμε στά σχολεῖα, καί γίνεται μιά ζωντανή κοντινή μας πραγματικότητα. Αὐτός εἶναι ὁ λόγος πού παρακινήθηκα νά γράψω τά πάρα κάτω γιά τό χατίρι τῶν παιδιῶν μου καί τῶν νέων τῆς Ἑλλάδος μας.

Ὁ ἱερέας Ἀλέξανδρος Παπαλέξης ἦταν παππούς τῆς μητέρας μου. Ἦταν ἱερέας στό χωριό Ἀετός, πού ἀνήκει σήμερα στόν νομό Φλωρίνης. Ἀπέχει ἀπό τή Φλώρινα

γύρω στά 35 χιλιόμετρα καί ἄλλα τόσα περίπου ἀπό τήν Καστοριά. Στό στῆθος του φέρει τρία παράσημα γιά τή συμβολή του στόν Μακεδονικό Ἀγώνα.

Λογικό εἶναι νά ὑποθέσουμε, λόγω τῆς ἱερωσύνης του, τή συνεργασία του μέ τόν Μητροπολίτη Καστοριάς Γερμανό Καραβαγγέλη, πρωτεργάτη καί ἐμψυχωτή τοῦ ἀγώνα, καθώς καί μέ τούς ὀπλαρχηγούς τῆς Φλώρινας καπετάν Κώττα καί Πύρζα (τό ἐπώνυμο ὑπάρχει μέχρι σήμερα στή Φλώρινα). Ἦταν «σύνδεσμος», δηλαδή

μετέφερε πληροφορίες και συντόνιζε τη δράση των ένοπλων σωμάτων, τά ειδιοποιούσε για ένεδρες και άλλους κινδύνους. Ήταν τά μάτια και τά αυτιά των άνδρων πού πολεμούσαν τούς Βουλγάρους κομιτατζήδες. Τελικά τόν έντόπισαν και άποφάσισαν νά τόν σκοτώσουν αυτόν, αλλά και όλη τήν οικογένειά του, προς παραδειγματισμό, για νά κάμψουν τό άγωνιστικό φρόνημα των Έλλήνων.

Σώθηκαν μέ έναν παράδοξο τρόπο. Μερικές φορές οί άνθρωπινες σχέσεις και φιλίες υπερβαίνουν τίς έθνικές ταυτότητες και έξευγενίζουν τόν άνθρωπο. Ό γείτονας του -ένας τοίχος χώριζε τίς αυλές τους- ήταν Βούλγαρος, αλλά άγαπούσε τόν παπα-Άλέξη. Μόλις σκοτεινίασε, για νά μή τόν βλέπουν, πάει και χτυπάει τό παράθυρό του.

- Σήμερα τό βράδυ φύγε από τό σπίτι σου, θά έρθουν νά σε σκοτώσουν, τόν προειδοποίησε

- Και τά παιδιά μου; Τήν γυναίκα μου; Ρώτησε όλος άγωνία ό παπάς.

- Φέρ' τους σπίτι μου... θά τούς κρύψω... Έμένα δέν θά μέ ύποπτευθοῦν...

Καβάλησε τόν τοίχο ό παπα-Άλέξης και άρπαξε τά έξι παιδιά του ένα-ένα και τά περνούσε στόν γείτονα. Τσιμουδιά, νά μήν τούς άκούσει κανείς, νά μήν τούς δεϊ κανένα μάτι. Μετά τρεχάλα στό βουνό νά κρυφτεϊ. Τελικά τή γλύτωσαν εκείνη τή νύχτα.

Μετά από λίγες μέρες τούς φυγάδευσαν σε ένα γειτονικό βλάχικο όρεινό χωριό, τό Νυμφαίο (Νέβεςκα μέ τό παλαιό του όνομα). Έκει άλλαξαν τίς φορεσιές τους μέ τά βλάχικα ρούχα, πού τούς έδωσαν, για νά μήν ξεχωρίζουν, και φιλοξενήθηκαν δύο χρόνια (!) μέχρι νά ξεθυμάνει τό κακό, μέχρι νά ξεχαστοῦν.

Άλλο θαυμαστό χαρακτηριστικό των Έλλήνων εκείνης τής έποχής ήταν ή μεταξύ

τους άλληλεγγύη. Δέν είναι μικρό πράγμα νά φιλοξενεις έπτά άτομα για τόσο μεγάλο διάστημα και νά βάζεις σε θανάσιμο κίνδυνο και τή δική σου οικογένεια (!) ίσως και όλόκληρο τό χωριό. Δέν είναι και αυτοί «Μακεδονομάχοι»; Δέν κινδύνεψαν για τήν πατρίδα; Όλος ό λαός πολέμησε, όχι μόνον αυτοί πού κρατούσαν τά όπλα. Άν δέν ύπήρχε αυτή ή λαϊκή ύποστήριξη δέν θά μπορούσε νά κερδιθει ό άγώνας.

Τελικά ό παπα-Άλέξης πέθανε από φυσιολογικό θάνατο σχετικά νέος. Η μητέρα μου, έγγονή του, τόν θυμάται και σαν παπά στην εκκλησία αλλά και μέσα στο φέρετρό του.

Άπό αυτή τήν μικρή οικογενειακή ιστορία παίρνουμε μία γεύση των κινδύνων πού πέρασαν οί Έλληνες τής Μακεδονίας κατά τή διάρκεια του Μακεδονικού άγώνα, αλλά και τή συμβολή τής Εκκλησίας μας σε αυτόν, όσο και αν δέν άρέσει σε μερικούς νά λέγεται αυτή ή αλήθεια.

Σήμερα, ειδικά, είναι ανάγκη νά θυμόμαστε τήν Ιστορία μας, γιατί γίνεται συστηματική και όργανωμένη προσπάθεια από σκοτεινά κέντρα εκτός Ελλάδος, νά αποκοποῦμε από τίς ρίζες μας, νά ύποτιμήσουμε τόν έαυτό μας, νά άπογοπτευθοῦμε και νά παραιτηθοῦμε τελικά από τά ιστορικά δικαιώματά μας, για νά άρπάξουν τήν πατρίδα μας εύκολότερα.

Αυτός είναι ό λόγος πού μεγάλα κομμάτια τής Ιστορίας δέν διδάσκονται πιά στά σχολεία μας (π.χ. ό Μακεδονικός άγώνας) ή, αν διδάσκονται, προσπαθοῦν νά τά διδάξουν διαστρεβλωμένα (π.χ. συνωστισμός στή Σμύρνη). Φέτος δέν ήρθαν όδηγίες για νά γίνουν όμιλίες για τόν Μακεδονικό άγώνα στά σχολεία τής Ελλάδος. «Έέχασαν» οί ύπεύθυνοι νά στείλουν τίς έγκυκλίους. Όπως «ξεχνοῦν» και τή γενοκτονία των Έλλήνων του Πόντου

καί τῆς Μικρᾶς Ἀσίας.

Μήπως πρέπει ἡ ἔνορῖα νά ἀναλάβει αὐτόν τόν ρόλο καί νά διατηρήσει ζωντανή τή μνήμη τῆς Ἱστορίας μας; Νά διοργανώνει ἑορτές καί νά διδάσκει τά ἑλληνόπουλα: Μήπως τό «κρυφό σχολειό» εἶναι παράδειγμα πρὸς μίμηση γιά μᾶς σήμερα;

Οἱ Ἀλβανοὶ ἔθεσαν ἐπίσημα θέ-μα Τσαμουριᾶς στὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Παπούλια. Ζητοῦν τά Γιάννενα, τό Μεσολόγγι ἀλλὰ καί τοὺς νομοὺς Καστοριᾶς, Φλωρίνης καί Γρεβενῶν. Στά σχολικά τους βιβλία δημοσιεύουν χάρτες τῆς «Μεγάλης Ἀλβανίας», πού περιλαμβάνουν τά παραπάνω ἑλληνικά ἐδάφη.

Οἱ Σκοπιανοὶ δημοσιεύουν χάρτες τῆς «Μακεδονίας τους» μέ πρωτεύουσα τὴ Θεσσαλονίκη. Οἱ Τοῦρκοι δροῦν ἐλεύθερα στή Θράκη, πού τὴ θέλουν ὅλη δική τους μαζί μέ τό μισό Αἰγαῖο.

Γι' αὐτό ἔλεγε ὁ π. Παῖσιος: Σέ μερικούς δέν συμφέρει νά ὑπάρχει ἡ Ἑλλάδα. Οἱ ἐχθροὶ μας θέλουν νά μᾶς ξεσκίσουν καί οἱ «φίλοι» μας νά μᾶς «τσαλακώσουν». Καί συνέχιζε μέ νόημα «Δέν πειράζει ὅμως· ἔχουν οἱ ἄνθρωποι τά σχέδιά τους, ἔχει καί ὁ Θεός τά δικά Του».

Μιά καί τό Μακεδονικό ζήτημα δέν ἔχει λάβει τέλος γιά μερικούς, γιατί διεκδικοῦν γιά πρωτεύουσα τοῦ κρατιδίου τους τὴ Θεσσαλονίκη, ἄς κάνουμε ἓνα μικρὸ σχόλιο πάνω στή γλώσσα τῶν ἀνθρώπων, πού ἔχει γίνει θέμα πρὸς ἐκμετάλλευση ἀπὸ τὴν προπαγάνδα τους.

Ἡ γαγιά μου ἡ Ἀγγελική, δηλαδή ἡ κόρη τοῦ παπα-Ἀλέξη ἦταν δίγλωσση. Τό ἴδιο καί ὁ παπα-Ἀλέξης. Μιλοῦσε τά ἑλληνικά ἀλλὰ καί τό σλαβικό ἰδίωμα, τά λεγόμενα «μακεδονικά» ἀλλὰ καί λίγα βλάχικα. Μήπως αὐτὸ μειώνει τὴν ἑλληνικότητά του, γιά τὴν ὁποία διακινδύνευσε ὄχι μόνο τὴ ζωὴ του ἀλλὰ καί τὴ ζωὴ τῆς

οἰκογένειάς του;

Τό ἴδιο καί οἱ κάτοικοι τοῦ Νυμφαίου, πού τοὺς φιλοξένησαν γιά δύο χρόνια, μιλοῦσαν καί ἀκόμα μιλοῦν μέχρι σήμερα βλάχικα, ἀλλὰ ἦταν καί αὐτοὶ Ἑλλῆνες στή συνείδηση καί τὴν ψυχὴ. Γι' αὐτόν τόν λόγο καί ἀπέτυχε ἡ Ρουμανικὴ προπαγάνδα, πού προσπάθησε νά τοὺς προσεταιρισθεῖ καί τοὺς ἀποκάλεσε Ρουμάνους.

Ὁ καπετάν Κώττας δέν μιλοῦσε κἂν ἑλληνικά, ἀλλὰ πέθανε ζητωκραυγάζοντας γιά τὴν Ἑλλάδα. Βρέθηκαν μερικοὶ, πού παρίσταναν τοὺς ὑπερπατριῶτες καί κάποιοι ἄλλοι ἰδεολογικά ἀπάτριδες, μέ ταξικά γυαλιὰ καί ἀποκάλεσαν ἀνοήτως αὐτοὺς τοὺς ἀνθρώπους «Βουλγάρους», ἐπειδὴ ἦταν δίγλωσσοι.

Ὅταν ἦμουν μικρὸς, μιλοῦσα καί τούρκικα, γιατί μεγάλωσα σέ ἓνα προσφυγικὸ χωριὸ στή Μακεδονία, τό Μανιάκι τοῦ νομοῦ Φλωρίνης, ὅπου κανεὶς δέν ἤξερε ἑλληνικά. Ἐμαθα τά τούρκικα παίζοντας μέ τά παιδιά τοῦ χωριοῦ. Ὁ πατέρας μου, πού ἦταν δάσκαλος τοῦ χωριοῦ, τοὺς ἔμαθε τά ἑλληνικά. Καί οἱ ἄνθρωποι τοῦ χωριοῦ, μέχρι σήμερα, τοῦ δείχνουν μεγάλο σεβασμὸ καί εὐγνωμοσύνη.

Πολλοὶ ἀπὸ τοὺς πρόσφυγες τοῦ 1922, πού ἦρθαν ἀπὸ τὴ Μικρὰ Ἀσία, ἦταν δίγλωσσοι· ἀρκετοὶ ἀπὸ αὐτοὺς μιλοῦσαν μόνο τουρκικά, ὅμως ἦρθαν στὴν Ἑλλάδα, γιατί ἐνωθῆσαν καί ἦταν Ἑλλῆνες Χριστιανοί. Βρέθηκαν μερικοὶ ἀνόητοι καί τοὺς ἀποκάλεσαν «Τουρκόσπορους».

Ἄς μᾶς ποῦν αὐτοὶ οἱ «ἔξυπνοι»: οἱ Ἑλλῆνες, πού ζοῦσαν σ' αὐτές τίς περιοχές ἀπὸ ἀρχαιοτάτων χρόνων, τί ἔγιναν; Ἐξαφανίστηκαν;

Δυστυχῶς, εἶναι θλιβερὴ ἡ μικρόνοια καί τό μικροκομματικὸ συμφέρον. Εὐτυχῶς ὅμως στὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχουν καί οἱ ἥρωες καί οἱ Ἅγιοι, πού σώζουν τὴν τιμὴ καί τὴν πατρίδα μας.

ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΟΥΝ*

Στήν Ἡπειρο οἱ χειμῶνες ἔρχονται νωρίς, ἀνυπόμονοι. Εἶναι τραχειά ἢ ὄψη τους, καθὼς γύρω τὰ βουνά τῆς περιοχῆς. Τό ἀπόγευμα τῆς Κυριακῆς 27 Ὀκτωβρίου ὁ καιρός εἶχε βαρύνει πολύ, μύριζε ὁ τόπος γῆ νοτισμένη. Μέ τό σούρουπο, ξέσπασε βροχή, βαρειά βροχή, καί τό γοργό σκοτάδι τῆς νύχτας ἔφερε ἀστραπές, βροντές ἀπανωτές, ἀστοπελέκια. Τά βουνά μούγκριζαν, τὰ ρουμάνια κ' οἱ λαγκαδιές ἀντιλαλοῦσαν. Ἀλάλαζε πέρα ὡς πέρα τό κυματερό, φαρδύστερνο τοπίο τῆς Ἡπείρου.

Στά Γιάννινα, στή Μεραρχία, ὁ Διοικητής της ὑποστράτηγος Κατσιμῆτρος συνεργαζόταν μέ τόν Ἐπιτελάρχη του καί μέ τόν Διευθυντή τοῦ III Γραφείου, τοῦ γραφείου Ἐπιχειρήσεων. Δυό μέρες πρὶν, εἶχε ἔρθει μήνυμα ἀπὸ τόν συνταγματάρχη Δαβάκη, ψηλά ἀπὸ τὴν Πίνδο. Ἐλεγε πὼς ἐκεῖ, ἀντίκρου στὰ φυλάκια, τὰ ἰταλικά τμήματα ἔχουν πάρει κιόλας διάταξη ἐπιθετική. Νά περιμένουμε πολεμική ἐκδήλωση, ἔλεγε ὁ Δαβάκης. Ἀλλά ὁ Κατσιμῆτρος τό ἤξερε: Ἡ κατάσταση στή δική του περιοχὴ δέν ἦταν διαφορετική. Ἀπεναντίας· τὰ τηλεφωνήματα μέ τίς σχετικές ἀναφορές ἔρχονταν ἀσταμάτητα. Ὅλα κερὴ ἢ προκάλυψη ἀγρυπνοῦσε μέ τ' αὐτὶ στιγμένο.

Ξάφνου ἀνοίγει ἡ πόρτα τοῦ γραφείου καί μπαίνει μέσα ἕνας ἄντρας ἡλικιωμένος, μεγαλόσωμος, βαρὺς, κοκκινωπός. Ἐφερνε μαζί του μυρωδιά νύχτας, ὑπαίθρου, θύελλας. Στὶς ἐπωμίδες του εἶχε τὰ διάσημα τοῦ συνταγματάρχη, τὴ φλογοφόρο ροιὰ

καί τό χρῶμα τοῦ ὄπλου του: Μαῦρο. – Πυροβολικό.

Μέ τό ἔμπα του, φάνηκε σάμπως ὁ πόλεμος νά εἶχε ζυγώσει ἕνα ἀκόμα βῆμα.

Ἦταν ὁ Ἀρχηγός Πυροβολικοῦ τῆς Μεραρχίας. Ἐρχόταν ἀπὸ τὰ σύνορα, ἀπὸ τὰ προκεχωρημένα φυλάκια. Εἶχε προσωπικές, πρόσφατες ἐντυπώσεις. Ὁ συνταγματάρχη Μαυρογιάννης, κάπου δυό μῆνες τώρα, δέν εἶχε σταθεῖ οὔτε στιγμή: Ἀνέβαινε στή μεθόριο, στὰ φυλάκια, κατέβαινε στὰ Γιάννινα, σταματοῦσε στὶς ἐνδιάμεσες τοποθεσίες, τό μάτι του τίς περιεργαζόταν, ζύγιαζε, λογάριαζε τὰ κορφοβούνια, τὰ ὑψώματα, τίς πλαγιές, τὰ περάσματα. Ὅργάνωνε τὴν ἄμυνα τῆς Ἡπείρου. Ἐδῶ μιά ἀντιαρματική τάφρος, ἐκεῖ ἐμπόδια μέ σιδηροτροχιές, ἀλλοῦ ναρκοπέδιο, πιό πέρα χαρακώματα, παρατηρητήρια, συρματοπλέγματα, φωλιές πολυβόλων, ὅλα καλά κρυμμένα κάτω ἀπὸ κλαδιά καί κορμούς σκεπασμένους μέ χῶμα, θάμνους. Ἡ πίστωση τοῦ Δημοσίου ἦταν ἀσήμαντη, λοιπὸν ὁ Μαυρογιάννης ἐπιστράτευε τοὺς χωριάτες ἀπὸ γύρω. Πήγαινε στὰ χωριά, φώναζε τὸν Πρόεδρο τῆς Κοινότητος καί τὸν παπά, ἔβαζε νά χτυπήσουν τὴν καμπάνα. Ἐβγαζε λόγο στοὺς χωρικούς πού συνάζονταν. Καί τοὺς ἔδινε νά καταλάβουν πὼς ὁ ἀγώνας, ἂν εἶναι νά γίνει, θά εἶναι γιὰ τὴν Ἑλλάδα, γιὰ τό σπίτι τους, γιὰ τὰ χῶματά τους. Τὸν καταλάβαιναν· ἦταν ἡπειρώτες, αὐτὸς πολέμαρχος γεννημένος. Ἀπόψε, ὅσα εἶπε στό γραφεῖο τοῦ Μετάρχου ἔδειχναν πὼς ἡ νύχτα τούτη πρέπει νά εἶναι ἡ ὀριστική.

* Ἀπὸ τό ὠραῖο βιβλίο τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ Ἁγγελου Τερζάκη, *Ἑλληνικὴ Ἐποποιία, 1940-1941*, Ἀθῆναι 1964, σσ. 44-46.

Οί Ίταλοί είχαν τάξει κιόλας αντίκρυ, σ' επίκαιρες θέσεις, τά πολυβόλα τους, όλμους, όπλοπολυβόλα. Πιό πίσω, σ' ελάχιστη απόσταση, ήταν τό πυροβολικό τους, όρειβατικό καί πεδινό. Για νά γυμνάζονται οί πυροβολητές καί νά επισημαίνονται οί στόχοι, γινόταν εικονική βολή: τά παραγγέλματα άκούγονταν καθαρά στις έλληνικές σκοπιές. Πάνω στην ίδια τήν όροθετική γραμμή, οί Ίταλοί είχαν έγκαταστήσει παρατηρητήριο μέ διόπτρες, χάρτες, όλα. Πιό πίσω, είχε πάρει θέσεις τό βαρύ τους πυροβολικό.

Ό Μέραρχος μέ τούς τρεις έπιτελείς του έβγαλε γρήγορα τό συμπέρασμα. Τό άνεκοίνωσε ό ίδιος ό Κατσιμήτρος από τό τηλέφωνο στό Γενικό Έπιτελείο: «Η προσωπική μου γνώμη – είπε στό συνταγματάρχη πού έπαιρνε τό μήνυμα στην Αθήνα – είναι πώς αύριο πρωί, ή μπορεί καί τή νύχτα άπόψε, θά έχουμε ιταλική επίθεση». Καί προσέθεσε: «Η Μεραρχία θά εκτελέσει τό καθήκον της προς τήν πατρίδα σύμφωνα μέ τίς διαταγές καί τίς όδηγίες του Γενικού Έπιτελείου».

- Θα αναφέρω, στρατηγέ μου.

- Μπορώ νά βεβαιώσω ύπευθύνως τόν κύριο Αρχηγό του Γενικού Έπιτελείου, καί τό τονίζω ιδιαίτερω, ότι οί Ίταλοί δέν θά περάσουν τό Καλπάκι. Χωρίς νά έχω τό άνάστημα του στρατηγού Πεταίν, πού είπε για τό Βερντέν ότι οί Γερμανοί δέν θά περάσουν καί δέν πέρασαν, μπορώ νά βεβαιώσω μέ κάθε πεποίθηση πώς οί Ίταλοί δέν θά περάσουν τό Καλπάκι.

Στήν άλλη άκρη του σύρματος, ή φωνή του συνταγματάρχη κόμπιασε από συγκίνηση.

- Εύχομαι καλή έπιτυχία, στρατηγέ μου.

Όταν έφτασαν τά μεσάνυχτα, ό Μέραρχος της Όγδόης είχε συμπληρώσει τίς διαταγές του: Τά τμήματα προκαλύψεως νά παρακολουθούν άγρυπνα τά τμήμα-

τα της μεθορίου νά προσέξουν πολύ μήπως μās γίνει από τούς Ίταλούς καμιά ύφαρπαγή προκεχωρημένων καί άπομονωμένων φυλακίων. Η τελευταία πληροφορία πού πήρε, ήταν από τήν περιοχή Χάνι Δελβινάκι. Η φωνή στό τηλέφωνο έλεγε πώς στή μεγάλη αρτηρία από Άργυρόκαστρο σέ Κακαβιά άκούγεται άδιάκοπο βροντοκύλισμα: Άρματα μάχης, βέβαια, καί βαρύ πυροβολικό, πού άνεβαίνουν στην γραμμή. Ξεχωρίζει καθαρά ό μεταλλικός πάταγος από τίς έρπύστρες.

Η φωνή του τηλεφώνου μπερδεύταν μέ μπουμπουνητά άσταμάτητα, κρουνέλιασμα της βροχής. Ό Μέραρχος κρέμασε τ' άκουστικό άτάραχος. Πρόσταξε νά πάνε στά σπίτια τους όσοι αξιωματικοί της Μεραρχίας δέν είναι έπιφυλακή, ύστερα άνέβηκε κι' αυτός στό άπάνω πάτωμα, πού ήταν ή κατοικία του. Από εκεί, πήρε τό τηλέφωνο μιάν άκόμη φορά, ρώτησε τούς διοικητές των τμημάτων προκαλύψεως τί γίνεται, έμαθε πώς επικρατεί ήσυχία σ' όλο τό μέτωπο της Μεραρχίας. Έβαλε δίπλα του τήν τηλεφωνική συσκευή καί, κουρασμένος καθώς ήταν, έπεσε νά κοιμηθεί.

Κοιμήθηκε βαθιά, τόν ύπνο του άγωνιστή καί του δικαίου.

Θά ήταν ή ώρα τέσσερες παρά τέταρτο πριν από τά χαράματα όταν τό τηλέφωνο άρχισε νά κουδουνίζει.

Ό Κατσιμήτρος δέν τ' άκουσε. Κοιόταν μέ σιδερένια άταραξία. Τό τηλέφωνο επέμενε, σά βιαστικό καί σάν άλαφιασμένο. Τότε πετάχτηκε από τόν ύπνο του τό κοριτσάκι του Μεράρχου, κατέβηκε από τό κρεβάτι του, έτρεξε, πήρε τό άκουστικό. Ήταν από τήν Αθήνα, από τό Γενικό Έπιτελείο, μιά φωνή άνυπόμονη:

- Ξυπνήστε άμέσως τό στρατηγό!

- Ό Μέραρχος ξύπνησε. Στό τηλέφωνο του είπαν ότι ό πρεσβευτής της Ίταλίας

είχε επιδώσει πριν από λίγο τηλεσίγραφο, ο Πρόεδρος της κυβερνήσεως τό απέρριψε καί στίς 6 ή ώρα θ' αρχίσει επίθεση τών Ἰταλῶν. Στή βεβαίωση τοῦ Μεράρχου πῶς ή Μεραρχία θά κάνει τό καθήκον της, ὅπως τό επιβάλλει ή ἐθνική τιμή καί μέ τόν τρόπο πού αὐτή ξέρει, ή φωνή ἀπό τήν Ἀθήνα ἀπάντησε ὅπως καί τό περασμένο βράδυ: «Στρατηγέ μου, καλή ἐπιτυχία».

Ὁ Κατσιμῆτρος κατέβηκε στό γραφεῖο του.

Λίγη ὥρα ἀργότερα, τό ἐπιτελεῖο τῆς Μεραρχίας ἔφευγε βιαστικά, μέσα στήν νύχτα καί στή βροχή, γιά νά ἐγκατασταθεῖ σέ σκηνές, στόν πρῶτο του πολεμικό σταθμό διοικήσεως, δέκα χιλιόμετρα δῶθε ἀπό τό Καλπάκι, στή Βρύση τοῦ Πασᾶ. Ἄρχισε ή ἐκστρατεία.

ΔΙΩΣΤΕ ΤΗΝ ΚΑΚΟΜΟΙΡΙΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΛΕΒΕΝΤΙΑ*

– Γέροντα, ὅταν μοῦ ἔρχονται ἐπανω-
τές δυσκολίες στόν ἀγώνα μου, γογγύζω
καί μέ πιάνει λύπη.

– Ἔ, στήν δύσκολη στιγμή φαίνεται ή
δύναμη τοῦ ἀνθρώπου. Μή φοβάσαι, μὴν
πανικοβάλλεσαι, ὅταν συναντᾶς κάποια
δυσκολία. Νά ζητᾶς ἀπό τόν Θεό νά σοῦ
δίνη πνευματικό ἀνδρισμό, γιά νά ἀντιμε-
τωπίξης τίς δυσκολίες στήν πνευματική
σου πορεία μέ θάρρος καί νά ἀγωνίζεσαι
μέ λεβεντιά.

– Γέροντα, ή λύπη πού νιώθω αὐτόν
τόν καιρό γιά τήν ἄσχημη πνευματική
μου κατάσταση μέ παραλύει πνευματικά.

– Πάντως ἐκεῖ πού ἦσουν, δέν εἶσαι
–δόξα τῷ Θεῷ–, ἀλλά καί ἐκεῖ πού ἔπρε-
πε νά βρίσκεσαι, δέν βρίσκεσαι. Πιστεύω
ὅμως σύντομα νά δείξης τήν παλληκαριά
σου καί νά ξεγαντζωθῆς ἀπό τά ὑπόλοιπα
σχοινιά τῆς κακομοιριάς, τά ὅποια μπορεῖς
νά κόψης μέ τήν Χάρη τοῦ Θεοῦ, ὅπως τό
λιοντάρι κόβει τήν κλωστή τῆς ἀράχνης.
Διῶξε τήν κακομοιριά μέ τήν πνευματική
λεβεντιά. Περιμένω, εὐχομαι καί ἐλπίζω
νά δῶ τήν πρόοδό σου καί νά χαρῶ πολύ.

– Γέροντα, ὅταν παραλείπω τά πνευ-
ματικά μου καθήκοντα, μέ πιάνει λύπη.

– Ἡ λύπη γιά ὅ,τι παραλείψαμε νά
κάνουμε ή ή χαρά γιά ὅ,τι κάναμε, εἶναι
κάτι φυσικό, ἀλλά μπορεῖ νά μπαῖνι μέ-
σα καί ὁ ἐγωῖσμός· γι' αὐτό νά προσέχης.
Νά βάλης τώρα μιά καλή ἀρχή καί ἕνα
πρόγραμμα στόν ἀγώνα σου καί σιγά-σιγά
θά προχωρᾶς. Ἔτσι θά σταθεροποιήσης
κατάσταση καί θά σταματήσουν τά ἀνε-
βοκατεβάσματα πού σοῦ προκαλεῖ ὁ κα-
μουφλαρισμένος ἐχθρός. Ἐάν ἀξιοποιήσης
τίς δυνάμεις σου μέ πνευματική λεβεντιά
στήν καλογερική, θά κάνης πολλή προ-
κοπή. Ἐάν ὅμως ἀφήσης τόν ἑαυτό σου
στήν κακομοιριά, ἐσύ θά μοιρολογᾶς καί
τό ταγκαλάκι θά χτυπάη παλαμάκια.

– Γέροντα, ή βία μοῦ λείπει;

– Ἐπίθεση χρειάζεται, βρέ παιδί!

– Ἡ επίθεση πῶς γίνεται;

– Μέ λεβεντιά! Ἐγώ δέν θέλω κακο-
μοῖρες ἀδελφές, ἀλλά Σουλιώτισσες πνευ-
ματικές, νά πολεμοῦν τό ταγκαλάκι μέ
λεβεντιά πνευματική, δοξολογώντας τόν
Θεό.

* Ἀπό τό βιβλίο: Γέροντος Παΐσιου Ἀγιορείτου, *Λόγοι, τ. Ε΄, Πάθη καί Ἀρετές*, ἐκδ. Ἱ. Ἡσυχ.
«Εὐαγγελιστής Ἰωάννης ὁ Θεολόγος», Σουρωτί Θεσσαλονίκης, 2006, σσ. 144-146.

**ΘΕΡΜΗ ΚΑΙ ΕΠΕΙΓΟΥΣΑ ΠΑΡΑΚΛΗΣΗ
ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΤΕΙ ΜΕ ΠΡΟΣΟΧΗ**

Αγαπητοί μας φίλοι και συνεργάτες, αναγνώστες του περιοδικού μας, η *Παρακαταθήκη* πορεύθηκε με τή χάρη του Θεού και τή δική σας ήθικη και οικονομική στήριξη από τό φθινόπωρο του 1998 μέχρι σήμερα (δεκαέξι συναπτά έτη). Η οικονομική κρίση, ή μείωση των συνδρομών και ή υπέρμετρη αύξηση των ταχυδρομικών τελών για τήν αποστολή του περιοδικού έχει άγγίξει πλέον για τά καλά και τήν *Παρακαταθήκη*. Έξετάζουμε όλες τίσ δυνατές λύσεις, για νά συνεχίσει ή *Παρακαταθήκη* νά εκδίδεται και νά φθάνει σέ όλους σας.

Έπειδή, λοιπόν, κάποιοι από τούς παραλήπτες του περιοδικού στά δεξαέξι χρόνια, πού πέρασαν, μπορεί νά άλλαξαν διεύθυνση, χωρίς νά μās ενημερώσουν, ή μπορεί νά διαβάζουν τό περιοδικό από τήν ιστοσελίδα orthodoxnet.gr, όπου αναρτάται, ή από άλλες φιλικές ιστοσελίδες ή μπορεί πλέον –για διαφόρους λόγους– νά μίν ενδιαφέρονται για τό περιοδικό, γι' αυτό θά θέλαμε νά σās παρακαλέσουμε, προκειμένου νά μειωθούν τά έξοδα έκτυπώσεως-αποστολής, νά κάνετε τόν κόπο νά μās δηλώσετε, **ένάν θέλετε νά συνεχίσετε νά λαμβάνετε τήν Παρακαταθήκη μέ τό ταχυδρομείο τακτοποιώντας και τό θέμα τής συνδρομής σας**. Μπορείτε νά μās τό γνωστοποιήσετε, είτε ταχυδρομικώς είτε στό φάξ είτε στό email τής *Παρακαταθήκης*. (Τά στοιχεία αυτά αναγράφονται στήν τελευταία σελίδα του περιοδικού).

Παρακαλούμε –και αυτό είναι σημαντικό– τά στοιχεία, πού θά μās δηλώσετε, νά ταυτίζονται μέ αυτά πού αναγράφονται στήν έτικέτα του φακέλου, πού λαμβάνετε τό περιοδικό. Έάν π.χ. στήν έτικέτα αναγράφεται όνομα ιερού ναού, μίν μās γράψετε όνομα ιερέως (έκτός ένάν αναγράφεται στήν έτικέτα).

Στά χωριά, παλαιότερα, άρκούσε μόνο τό όνομα του χωριού κάτω από τό όνομα του παραλήπτη. Τώρα, μās έπιστρέφονται φάκελοι μέ τήν ένδειξη «διεύθυνση ανεπαρκής». Γι' αυτό, παρακαλούμε, ένάν υπάρχει όδός και άριθμός, νά μās τό γράψετε. Έπίσης γράψτε τό τηλέφωνό σας.

Η δήλωσή σας αυτή παρακαλούμε νά γίνει **μέχρι τέλους του τρέχοντος έτους 2014**.

Εύχαριστούμε για τήν κατανόηση και τή συνεργασία σας όλα αυτά τά χρόνια.

Εύχεσθε νά συνεχίσουμε, μέ τή χάρη του Θεού νά γράφουμε τά σωστά και ώφέλιμα χωρίς φόβο και πάθος.

Έχουμε μεγαλύτερα σπίτια, αλλά μικρότερες οικογένειες.

Έχουμε περισσότερες άνέσεις, αλλά λιγότερο χρόνο.

Έχουμε περισσότερα πτυχία, αλλά λιγότερους λογικούς ανθρώπους.

Έχουμε περισσότερη γνώση, μά λιγότερη κρίση.

Πολλαπλασιάσαμε τά υπάρχοντά μας, αλλά μειώσαμε τίσ άξίες μας.

Μάθαμε πώς νά έξασφαλίζουμε τά πρός τό ζήν, αλλά δέν μάθαμε νά ζούμε.

Προσθέσαμε χρόνια στή ζωή μας, άλλ' όχι ζωή στά χρόνια μας.

Άπό τό alopsis.gr

ΕΙΡΗΣΕΙΣ Η ΣΧΟΛΙΑ

Ἐναυάγησε (εὐτυχῶς) ἡ συνάντησις Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν

Στό τρίτο δεκαήμερο τοῦ Σεπτεμβρίου 2014 πραγματοποιήθηκε ἡ συνάντησις Ὁρθοδόξων καὶ Παπικῶν στό Ἄμμάν τῆς Ἰορδανίας μέ θέμα «Συνοδικότητα καί Πρωτεῖο». Τή συνάντησε ὀργάνωσε καί φιλοξένησε ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων κ. Θεόφιλος, ὁ ὁποῖος ἔχει μπεῖ γιά τά καλά σέ ὄλα τά οἰκουμενιστικά δρώμενα.

Ἡ μόνη Ἐκκλησία, πού δέν μετεῖχε, ἦταν αὐτή τῆς Βουλγαρίας, ἡ ὁποία συνεχίζει τήν παραδοσιακή γραμμή τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου Μαξίμου. Τήν οἰκουμενιστική «σούπα» χάλασε ἡ θέσις, πού –εἴτε λόγω προσπλώσεως στόν παράδοσι τῶν ἁγίων, εἴτε λόγω φιλοδοξιῶν– κράτησαν οἱ Ρῶσσοι, οἱ ὁποῖοι ἐδήλωσαν ὅτι δέν ἀναγνωρίζουν τό κείμενο τῆς Ραβέννας, τό ὁποῖο –σμειωτέον– «μπάζει ἀπό πολλές πλευρές» οἰκουμενιστικόν ἀέρα. Τήν ἴδια γραμμή κράτησε καί ἡ Ἐκκλησία τῆς Γεωργίας. Τό κείμενο τῆς Ραβέννας εἶχε συμφωνηθεῖ ἐρήμην τῶν Ρῶσσων στίς 13 Ὀκτωβρίου 2007 καί, τρόπον τινά, ἀνοίγε τόν δρόμο γιά διεκδίκηση παπικοῦ τύπου πρωτείου ἐξουσίας μεταξύ τῶν Ὁρθοδόξων ἀπό τόν Οἰκουμενικό Πατριάρχη κ. Βαρθολομαῖο.

Εἴτε προφάσει, λοιπόν, εἴτε ἀληθεία Χριστός καταγγέλλεται (πρβλ. Φιλ. 1,18).

Καί αὐτό εἶναι καλό.

Συμπόσιον πρὸς τιμὴν τοῦ μασόνου πατριάρχου Μελετίου Μεταξάκη

Μεταφέρουμε ἓνα τιμημα Ἀνακοινωθέντος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πειραιῶς (Γραφεῖο ἐπί τῶν αἰρέσεων) μέ τίτλο «Εὐλογεῖς ἀπορίες γιά τή διοργάνωσι

συμποσίου». Τό Ἀνακοινωθέν ἔχει ἡμερομηνία 23.10.2014. Γράφει:

Στίς 11 τοῦ μηνός Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. διεξήχθη συμπόσιον στήν Κύπρον πρὸς τιμὴν τοῦ μακαριστοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριάρχου κυροῦ Μελετίου Μεταξάκη. Συνδιοργανωτές τοῦ Συμποσίου: ὁ Δῆμος Λάρνακος, ἡ Ἱερά Μητρόπολις Κιτίου καί τό Πανεπιστήμιον Κύπρου. Θέμα τοῦ Συμποσίου: «Μελέτιος Μεταξάκης: Πτυχές τῆς ζωῆς καί τῆς δράσεως μιᾶς μεγάλης ἐκκλησιαστικῆς προσωπικότητος».

[...]

Ἐρευνήσαμε τίς πηγές προκειμένου νά δώσουμε λόγο ἀκριβῆ καί ὑπεύθυνον στούς πιστούς μας, σχετικά μέ τή βιωτή τοῦ μακαριστοῦ Πατριάρχου. Μέ λύπη καί πόνο ψυχῆς βρήκαμε ἓνα κείμενο, τό ὁποῖο δίνει ἀπό μόνο του τίς ἐξηγήσεις, πού ζητοῦν οἱ πιστοί γιά τό πρόσωπο αὐτό. Πρόκειται γιά ἓνα ἀποκαλυπτικό ἄρθρον στό περιοδικό «Τεκτονικόν Δελτίον», (ἀριθμ. 71, Ἰανουάριος-Φεβρουάριος 1967, τοῦ Ἀλεξάνδρου Ζερβουδάκη, μέ τίτλο: «Διάσημοι τέκτονες: Μελέτιος Μεταξάκης», σελ. 25-50), τοῦ ὁποῖου παραθέτουμε χαρακτηριστικό ἀπόσπασμα: «Μέ τίς ψυχικές ἀρετές πού ἦταν προικισμένος ὁ Μελέτιος, μέ τήν τετράγωνη λογική του, τό ἀνεξάρτητο καί ἀπαλλαγμένο ἀπό μικρότητες μυαλό του, δέν εἶναι παράξενο ὅτι βρέθηκε ἔτοιμος νά δεχθῆ καί τό τεκτονικό φῶς. Τήν πρώτη φορά πού πέρασε ἀπό τήν Κωνσταντινούπολη (1906), γνωρίστηκε μέ τέκτονες. Συνεζήτησε μαζί τους καί τούς ἐντυπωσίασε μέ τό κριτικό καί εὐθύ του πνεῦμα, μέ τίς γνώσεις καί τίς γνώμες του ἐπάνω στά διάφορα ἐγκυκλοπαιδικά, γενικά, ἐκκλησιαστικά καί θρησκευτικά ζητήματα.

Αυτοί ενδιαφέρθηκαν να μάθουν ποιός ἦταν καί τί εἶχε κάμει ἕως ἐκείνη τή στιγμή. Ὅσα ἔμαθαν τούς παρακίνησαν νά τοῦ ὑποβάλουν, ἔντεχνα, τή δεύτερη φορά πού ξαναβρέθηκε στήν Πόλη, τήν ἰδέα νά γίνη τέκτων. Φαίνεται ὅτι, στήν περίπτωση αὐτή, οἱ τέκτονες, μέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολιτιστικοῦ Συνδέσμου Κωνσταντινουπόλεως, μέ τούς ὁποίους συνεργάζονταν τότε ὁ Μελέτιος γιά τό φλέγον ζήτημα τῶν Ἀραβόφωνων Ὁρθοδόξων (1908) ἐνήργησαν σωστά, ὥστε τό ἐρευνητικό καί φιλοπερίεργο πνεῦμα τοῦ Μελετίου, πού εἶχε ἕως τότε, πολλά ἀκούσει γιά τούς μασώνους στήν Κύπρο καί ἀλλοῦ, νά ζητήσῃ ἀπό τούς συνεργάτες του, πού ἐκτιμοῦσε, νά τοῦ δώσουν πληροφορίες γιά τόν Τεκτονισμό, καί ἀφοῦ τούς ἄκουσε, ν' ἀποφασίσῃ, μέ τήν γνωστή ὀρμητικότητά του νά μνηθῆ τό παράδειγμα τῶν ἀγγλῶν καί ἄλλων ξένων ἐπισκόπων καί **νά ζητήσῃ νά γνωρίσῃ καί μνηθῆ καί αὐτός στά μυστήρια πού**

κρύβονταν στόν Τεκτονισμό!

Τόν ἔφεραν τότε στή Στοά «Ἀρμονία», ὑπ' ἀριθ. 44, τῆς Κωνσταντινουπόλεως, πού εἶχε συγκεντρώσει στούς κόλπους της τήν ἀφρόκρεμα τοῦ ἐκεῖ ἑλληνισμοῦ, ὅ,τι καλύτερο σέ γράμματα, ἐπιστήμες καί δύναμν διέθετε ποτέ τό ἑλληνικό στοιχείο στήν Πόλη καί, ἡ ὁποία, κατά ἕνα τρόπο, μέ τά μέλη της, πού βρισκόταν σέ κάθε ὀργάνωση κοινοτική, ἐθνική ἢ ἄλλη, οὐσιαστικά ἐπηρέαζε τήν ἑλληνική ζωή. Ζήτησαν ἀπό τήν τότε Μεγάλη Ἀνατολή τῆς Ἑλλάδος τήν ἄδειαν νά τόν μυήσουν καί ὅταν τήν ἔλαβαν, ὁ Μελέτιος δέχτηκε καί τό τεκτονικόν φῶς κατά τίς ἀρχές τοῦ 1909. Παραμένει στήν Πόλη ἕνα χρόνο ἀκόμῃ καί μελετᾷ μέ πάθος τήν τεκτονική διδασκαλία, πού τοῦ ἐπέτρεψε νά χαράξῃ μέ πραγματικά τεκτονικό τρόπο, ὅλες του τίς πράξεις καί τά λόγια, ὅπως εἶδαμε κατά τή σύντομν ἐξιστόρηση τῆς δράσης του. Σέ κάθε περίπτωση, ἡ δικαιοσύνη καί οἱ πραγματικές τεκτονικές ἀρετές, θά

Ἡ Παρακαταθήκη παρακαλεῖ γιά τή συνδρομή σας

Γιά τήν ἀποστολή τῆς συνδρομῆς σας (ἔσωτερικοῦ 10 €, ἐξωτερικοῦ 30 € καί Κύπρου 15 €) μπορεῖτε νά χρησιμοποιήσετε τήν ἔνθετη ταχυπληρωμή (ἐμπεριέχεται σέ δύο τεύχη τῆς *Παρακαταθήκης* ἐτησίως), ἡ ὁποία ἔχει χαμηλότερο ταχυδρομικό τέλος ἀπό τίς ἄλλες ταχυδρομικές ἐπιταγές ἢ νά καταθέσετε χρήματα σέ ἕναν ἀπό τούς δύο τραπεζικούς λογαριασμούς, πού ἀναγράφονται κατωτέρω:

Ἐθνική Τράπεζα: 421/614374–15, IBAN GR 4901104210000042161437415 καί

Alpha Τράπεζα: 815–002101–039454, IBAN GR 34 0140 8150 8150 0210 1039 454

Γράφετε καθαρά τά στοιχεία σας

Ἐάν στείλατε μία φορά στή διάρκεια τοῦ ἔτους τή συνδρομή σας στήν *Παρακαταθήκη*, ἀγνοῆστε τήν ταχυπληρωμή, πού θά βρεῖτε γιά δεύτερη φορά ἐντός τοῦ περιοδικοῦ.

Ἡ ἀποστολή τῶν ἀποδείξεων, σέ ὅσους ἔστειλαν συνδρομή, γίνεται δύο φορές τόν χρόνο.

Παρακαλοῦμε στό ἔντυπο τῆς ταχυπληρωμῆς νά γράφετε καθαρά στή θέση «Ἀποστολέας» τά στοιχεία σας, ἔτσι ὅπως ἀναγράφονται στήν ἐτικέτα τῆς *Παρακαταθήκης*, πού λαμβάνετε. Ἐάν ἄλλα στοιχεία ἀναγράφομε ἐμεῖς στήν ἐτικέτα στόν φάκελο τῆς *Παρακαταθήκης* καί ἄλλα ἐσεῖς στήν ταχυπληρωμή πού μᾶς στέλνετε, δημιουργεῖται πρόβλημα. Παρακαλοῦμε, ἐπίσης, νά γράφετε τό τηλέφωνό σας.

ἄλεγε κανείς, φυσικά καί αὐθόρμητα τόν ὠδηγοῦσαν τί νά πῆ καί πῶς νά ἐνεργήσῃ. Τρανό παράδειγμα τῆς ἐπίδρασης πού ἔχει ὁ Τεκτονισμός στή διαμόρφωση τοῦ χαρακτήρα τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν αὐτός ψυχικά εἶναι προετοιμασμένος νά δεχθῆ τά διδάγματά του, ὅταν δηλαδή εἶναι γεννημένος τέκτων, ὅπως ἦταν ὁ Μελέτιος. Ὁ ἀδελφός Μελέτιος, μετά τή μύησή του παρακολουθοῦσε τίς ἐργασίες καί τή δράση τοῦ Τεκτονισμοῦ παντοῦ ὅπου βρέθηκε στήν πολυτάραχη ζωή του, καί οἱ περιστάσεις καί τό περιβάλλον του τό ἐπέτρεπαν. Ὁ γράφων, ὅταν μοῦ ἔγινε ἡ τιμή νά ἰδῶ μέ τή σειρά μου τό τεκτονικό φῶς στή Στοά «Ἀρμονία» ἐνθυμοῦμαι μέ πόση ὑπερηφάνεια καί χαρά ὄλοι οἱ ἀδελφοί της μιλοῦσαν γιά τή μύηση τοῦ τότε ἐψηφισμένου Πατριάρχῃ Μελετίου, στή Στοά μας. Καί θά ἐνθυμοῦμαι πάντοτε τήν ἐξήγηση πού ἔδωκε στήν ἀπορία μου, γιατί πρέπει οἱ ἀδελφοί νά κρατᾶμε μυστική αὐτή τή μύηση, ὁ φίλτατός μου ἀδελφός Δημ. Ξάνθος, πού μέ χειραγώγησε ν' ἀντιληφθῶ ὀρθά καί προωθήσω τήν πραγματική ἐσωτερική μου μύηση. Ὀλίγοι εἶναι ἐκεῖνοι, πού σάν τόν ἀδελφό Μελέτιο, δέχτηκαν τόν Τεκτονισμό καί τόν ἔκαμαν βίωμά των. Καί ὑπῆρξε πραγματική ἀπώλεια ὅτι τόσο γρήγορα ἀνακλήθηκε ἀπό τόν Μέγα Ἀρχιτέκτονα τοῦ Σύμπαντος στήν Αἰώνια Ἀνατολή, πρῖν ὀλοκληρῶσῃ τά ἔργα μέ τά ὅποια ἐστεφάνωσε τό πέρασμά του ἀπό τόν κόσμο μας». (σελ. 49-50).

[Καί συνεχίζει τό κείμενο τῆς Ἰ. Μητρ. Πειραιῶς]

Ἀφήνουμε στούς ἀγαπητούς μας ἀναγνώστες νά βγάλουν ἀπό μόνοι τους τά συμπεράσματά τους. Ἐμεῖς ἀπλᾶ προσθέτουμε ὅτι εἶναι τραγικό λάθος νά ἐμφανίζεται μιᾶ Μητρόπολη τῆς Μεγαλονήσου συνδιοργανώτρια ἑνός συμποσίου, προ-

κειμένου νά τιμῆσει ἕνα πρόσωπο πού εὐθύνεται τά μέγιστα γιά τήν συνεχιζόμενη ἐδῶ καί ἕναν σχεδόν αἰῶνα τραγωδία τοῦ παλαιομερολογητικοῦ σχίσματος τῆς Ἐκκλησίας μας. Γιά ἕνα πρόσωπο, γιά τό ὅποιο ὑπάρχουν σαφέστατες καί ἀναντίρρητες μαρτυρίες ὡς πρὸς τήν τεκτονική του ιδιότητα. Μιά ιδιότητα ἡ ὅποια, ἐάν ἀληθεύει, τόν καθιστᾶ αὐτόχρημα ἀρνητή τοῦ Χριστοῦ.

Ἐκ τοῦ Γραφείου ἐπί τῶν Αἵρέσεων καί τῶν παραθρησκευτῶν.

Σημ. «Π»: Δυστυχῶς στό ἐν λόγω Συνέδριο μετέσχον μέ εἰσηγήσεις καί δύο ἐπίσκοποι: ὁ Κένυας (Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας) κ. Μακάριος Τηλλυρίδης καί ὁ Ἀρκαλοχωρίου, Καστελλίου καί Βιάννου (Κρήτης) κ. Ἀνδρέας Νανάκης. Ἐπίσης μετέσχε μέ εἰσήγηση ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Σωφρόνιος Μιχαλίδης, ὁ ὁποῖος φαίνεται ὅτι ἦταν καί ἐκ τῶν βασικῶν συντελεστῶν τῆς διοργανώσεως.

Δημιούργημα τῆς Μασονίας καί τῶν Ροκφέλλερς τό Π.Σ.Ε.

Ἀποκαλυπτικά στοιχεῖα παρουσιάζει σέ ἐκτενές ἄρθρο του, τό ὅποιο ἀναρτήθηκε στό ἱστολόγιο τῆς Ἰ. Μ. Παντοκράτορος Μελισσοχωρίου, ὁ μοναχός π. Σεραφεῖμ Ζήσης. Βάσει τῶν στοιχείων, ὁ π. Σεραφεῖμ ὑποστηρίζει ὅτι τό λεγόμενο Παγκόσμιο Συμβούλιο Ἐκκλησιῶν (Π.Σ.Ε.) (ἢ καλύτερα αἵρέσεων), εἶναι δημιούργημα τῆς Μασονίας καί τῆς γνωστῆς ἐβραϊκῆς οἰκογένειας τῶν δισεκατομμυριούχων Ροκφέλλερς.

Ἐφ' ὅσον ἔτσι ἔχουν τά πράγματα, εἶναι δυνατόν νά παραμένουν ἀκόμη Ὁρθόδοξες Ἐκκλησίες στό Π.Σ.Ε.;

Ἡμερίδα γιά τήν πολυθρησκευτικότητα

Στίς 6 Μαΐου 2014 ἡ Ἱερά Ἀρχιεπισκοπή Ἀθηνῶν διοργάνωσε ὑπό τήν αἰγίδα τῆς UNESCO ἡμερίδα μέ θέμα: «Συμβιώνοντας ἀρμονικά μέ τούς θρησκευτικά διαφορετικούς».

Βρήκαμε στό καλό περιοδικό *Χριστιανική Βιβλιογραφία*, (ἀρ. φ. 63, Ἀπρ.-Ἰούν. 2014, σ. 11), μιά εἴδηση, πού εὐχόμεθα νά προβληματίσει τούς ἐμπνευστές τῆς ἡμερίδος.

«Ἡ 25χρονη Farzana Iqbal παντρεύτηκε τόν ἐκλεκτό τῆς καρδιάς της, ἀλλά αὐτό ἐξόργισε τούς οἰκείους της σέ μιά χώρα ὅπου οἱ γάμοι ἐξανασκαμοῦ θεωροῦνται θέσφατο. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν ὁ δημόσιος λιθοβολισμός τῆς κοπέλας ἀπό τά μέλη τῆς οἰκογένειάς της, πού ἀντιτίθενται στό γάμο, παρά τό γεγονός ὅτι ἡ νεαρή ἦταν ἔγκυος τριῶν μηνῶν. Τήν λιθοβόλησαν ἕως θανάτου στό κέντρο μιᾶς μεγάλης πόλης στό Πακιστάν. “Ἀρχικά ὁ ἀδελφός της ἄνοιξε πῦρ μέ τό ὄπλο του ἐναντίον της, ἀλλά ἀστόχησε”, τόνισε ὁ Rana Akhtar, ὑψηλόβαθμο στέλεχος τῆς ἀστυνομίας τῆς Λαχόρης. Ἡ Farzana τράπηκε σέ φυγή γιά νά γλυτώσει, ἀλλά ἔπεσε στό ἔδαφος. Τότε τά ἐξαγριωμένα μέλη τῆς οἰκογένειάς της, πού τῆς ἔστησαν καρτέρι θανάτου, τήν περικύκλωσαν καί τήν θάνατωσαν διά λιθοβολισμοῦ μέ τή συμμετοχή τοῦ ἴδιου της τοῦ πατέρα».

Κατάπιαν τί γλώσσα τους οἱ φεμινίστριες

Μεταφέρουμε ἀπό τήν ἐφημερίδα *Ὁρθόδοξος Τύπος* (3.10.2014, σ. 2) τό παρακάτω εὐστοχο σχόλιο:

Εἶναι ὀλοφάνερο ὅτι οἱ ὅπου γῆς φε-

μινίστριες «κατάπιαν τί γλώσσα τους» τελευταῖα! Τό ἀνείπωτο δράμα τῶν πολλῶν χιλιάδων γυναικῶν, οἱ ὅποιες βιάζονται, ἀκρωτηριάζονται καί πωλοῦνται ὡς σκλάβες ἀπό τούς μουσουλμάνους τζιχαντιστές στό μαρτυρικό Ἰράκ καί ἀλλαχοῦ, τίς ἀφήνει παγερά ἀδιάφορες! Οὔτε μιά διαμαρτυρία ἀκούσαμε ἀπό κάποια ὀργάνωση. Οὔτε μιά φωνή συμπαράστασης στά φρικτά θύματα τῶν «πολεμιστῶν τοῦ Ἀλλάχ». Ἀντίθετα, μᾶς ἔχουν συνηθίσει κάθε λίγο καί λιγάκι νά «τά κάνουν λίμπα», ὅπου γῆς, ὅταν πρόκειται νά ὑπερασπισθοῦν τόν λεσβιασμό ἢ τό «δικαίωμα» τῶν γυναικῶν στήν ἔκτρωση! Ἀποῦσες εἶναι ἐπίσης τελευταῖα καί οἱ ὀργανισμένες ἀκτιβίστριες Femen, οἱ ὅποιες «τσιτσιδώνονται» καί τά «σπᾶνε» ἐνώπιον τῶν «μεγάλων» τῆς γῆς, ὅταν νομίζουν ὅτι «ἀδικοῦνται» οἱ γυναῖκες. Φαίνεται πώς οἱ δυστυχημένες γυναῖκες –φρικτά θύματα τοῦ ἰσλαμικοῦ φανατισμοῦ δέν συγκινοῦν οὔτε τίς φεμινίστριες οὔτε τίς Femen. Αὐτές «συγκινοῦνται» μόνο ὅταν διαπιστώνουν ὅτι οἱ γυναῖκες κωλύονται νά διαπράξουν τήν ἁμαρτία!

Παιχνίδια ἀποδόμησης μέ μοχλό πίεσης τούς τζιχαντιστές

Ἀνησυχητικά ὅσα συμβαίνουν στή γειτονιά μας μέ τά παιχνίδια, πού παίζουν κυρίως τό Ἰσραήλ, οἱ Η.Π.Α. καί ἡ Τουρκία, γιά νά ἀλλάξουν τόν χάρτη τῆς Μέσης Ἀνατολῆς. Γιά ὅσους ἔχουν τό ἐνδιαφέρον καί τόν χρόνο νά ἐμβαθύνουν καί νά δοῦν παράλληλα πόσο βρώμικη, καιροσκοπική καί μακιαβελική (δηλαδή χωρίς ἠθικές ἀναστολές) εἶναι ἡ πολιτική τῶν ἀδίστακτων ἐπίδοξων παγκόσμιων ἐξουσιαστῶν, συλλογιζοῦμε δύο κυρίως ἄρθρα: 1) Αὐτό στό infognomonpolitics.

blogspot.gr/2014/09/blog-post_945.html, με τίτλο «Ποιοί αποτελούν τό “Ισλαμικό Κράτος;”» του Τιερί Μείσάν από τί Βηρυτό στις 20.9.2014 και 2) Από τό περιοδικό *Ρήξη* (φ. 108) τό άρθρο του Israa Al-Fass με τίτλο στά έλληνικά «ISIS και Τουρκία: τό όνειρο τής ανασύστασης του όθωμανικού κράτους».

Μεταφέρουμε έδω μόνον δύο χαρκτηριστικά άποσπάσματα από τό πρώτο άρθρο στό infognomprotitics για νά πάρετε μιá ιδέα:

«Ένω ή δυτική κοινή γνώμη ποτίζεται με πληροφορίες σχετικά με τί συγκρότηση ενός δñθεν διεθνούς συνασπισμού για τίν καταπολέμηση του “Ισλαμικού Κράτους”, τό τελευταίο αλλάζει διακριτικά σχñμα. Τά κύρια στελέχη του δέν είναι πλέον Άραβες, αλλά Γεωργιανοί και Κινέζοι.

» Για τόν Τιερί Μείσάν (Thierry Meyssan), ή μετάλλαξη αυτή δείχνει ότι τό NATO σκοπεύει νά χρησιμοποιήσει τό “Ισλαμικό Κράτος” στό Ρωσία και τίν Κίνα.

» ‘Ως εκ τούτου, αυτές οί δύο χώρες πρέπει νά δράσουν τώρα κατά των τζιχαντιστών πριν έπιστρέψουν οί τζιχαντιστές, για νά σπείρουν τό χάος στις χώρες καταγωγής τους». [...]

«Έκείνη τίν έποχή, ό γερουσιαστής Τζόν Μακείν είχε έρθει παράνομα στό Συρία, για νά συναντήσει τό έπιτελείο του “Ελεύθερου Συριακού Στρατού”. [σημ. «Π»: πού πολεμά για νά ανατρέψει τόν Πρόεδρο Άσσαντ]. Σύμφωνα με τί φωτογραφία, πού διανεμήθηκε, για νά βεβαιώσει τί συνάντηση, αυτό τό έπιτελείο περιελάμβανε τόν Άμπού Γιούσεφ, πού καταζητείται έπίσημα από τό State Department, με τό όνομα Abu Du’a και στην πραγματικότητα είναι ό σημερινός χαλίφης Ίμπραήμ.

» Συνεπώς, ό ίδιος άνθρωπος ήταν –συσσωρευτικά και ταυτόχρονα– ένα “με-

τριοπαθές” στέλεχος στόν ΕΣΣ (Ελεύθερο Συριακό Στρατό) και έξτρεμιστής ήγέτης στό “Ισλαμικό Κράτος”».

Άναμένεται πιθανώς νέα τρομοϋστερία με εργαλειό τίν ασθένεια Ebola

Θυμόμαστε όλοι τίν ύστερία, πού καλλιεργήθηκε διεθνώς από τούς ιστρούχτορες τής Νέας Τάξης για πιθανή πανδημία από τί γρίπη των πτηνών και τί γρίπη των χοίρων (γουρουνιών). Έκατομμύρια ευρώ, από τό ύστέρημα του έλληνικού λαού, πετάχθηκαν τότε στά σκουπίδια, για έκατομμύρια δόσεις αντιγριπτικού έμβολίου, πού άγόρασε ή τότε έλληνική κυβέρνηση, για νά μäs «σώσει» από τί γρίπη των χοίρων. Άφου πλούτισαν οί φαρμακοβιομηχανίες και τελείωσε ή πρόβα χειραγώγησης των μαζών (έτσι μäs βλέπουν και μäs θέλουν) σέ παγκόσμιο έπίπεδο, τό θέμα ξεφούσκωσε.

Τώρα πάνε πάλι νά παίξουν επικίνδυνα παιχνίδια. Αυτή τί φορά με τόν ίό Ήμπολα. Άπό τί στιγμή πού ό ίδιος ό Πρόεδρος Όμπάμα άπευθύνει διάγγελμα προς τόν άμερικανικό λαό (τόν πιο εύκολόπιστο τής οίκουμένης –έξ οñ και «άμερικανάκια») και τούς λέγει «νά μñν άνησυχούν» από τί στιγμή πού ή Σύνοδος ύπουργών τής Εϋρωπαϊκής Ένωσης άσχολείται με τούς κινδύνους από τόν ίό Ήμπολα, μάλλον πρέπει νά άνησυχούμε για τό τί πάλι μäs έτοιμάζουν.

Μεθόδους Μαφίας εφαρμόζει ή συγκυβέρνηση. «Ούρά» της άκόμη και μέλη τής Διοικούσης Έκκλησίας;

Φοβερές οί καταγγελίες του Μητροπολίτου Πειραιώς στό κείμενό του, όπου

ἀποτιμᾶ τίς συνέπειες ἀπό τήν ψήφισι τοῦ «νομοθετικοῦ κακουργήματος» – ὅπως τό χαρακτηρίζει– τοῦ λεγομένου ἀντιρατσιστικοῦ νόμου (βλ. «Π», σσ. 5). Ἡ συγκυβέρνηση συνειδητά ἐξαπάτησε τήν Ἱερά Σύνοδο, ἡ ὁποία (κακῶς) εἶπε τό «ναί» στό ἀντισυνταγματικό νομοσχέδιο.

Πέρα ἀπ’ αὐτό ὅμως, ἐξ ἴσου σοβαρό εἶναι καί τό γεγονός ὅτι κάποιοι τῆς Διοικούσης Ἐκκλησίας, ἠθελημένα ἢ ἄθελά τους, ἔγιναν «οὐρά» τῆς συγκυβέρνησης στά ἄνομα σχέδιά της. Μέ πόνο καί θλίψη τό λέμε.

Ἔτσι ἐπίσκοπος, ἀπό τά πρῶτα ὀνόματα τῆς οἰκουμενιστικῆς ομάδος, πού λύνει καί δένει στή Σύνοδο, κατηγοροῦσε

ἀπό τό δελτίο τῶν ὀκτώ μεγάλου ιδιωτικοῦ τηλεοπτικοῦ καναλιοῦ τούς ἐπτά συνεπισκόπους του, πού ἔσωσαν τήν τιμή τῆς Ἱεραρχίας μέ ἐπιστολές-παρεμβάσεις τους πρὸς τόν πρωθυπουργό, ζητώντας του –ἔστω καί τήν τελευταία στιγμή, νά ἀλλάξει γνώμη– καί νά μὴν ἐπιμείνει στήν ψήφισι τοῦ ἐλευθεροκτόνου νομοσχεδίου.

Καί ὄχι μόνον κατηγοροῦσε τούς συνεπισκόπους του, συμπλέοντας μέ ὄλους τούς ψευδο-προοδευτικούς καλεσμένους στά ἄλλα «παράθυρα» τῆς TV, ἀλλά ἄφηνε καί αἰχμές ἐναντίον τους, ὑπονοώντας ὅτι τά κίνητρά τους, σ’ αὐτή τήν ἀντίθεση στό νομοσχέδιο, μπορεῖ νά μὴν εἶναι καί τόσο ἀγνά!

ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Διμηνιαία ἔκδοσι τοῦ Πανελληνίου Συνδέσμου
γιά τήν Ἑλληνορθόδοξη Παράδοσι «Παρακαταθήκη»
Κωδικός ΕΛ.ΤΑ. 020007

Ἐκδότης – ὑπεύθυνος κατὰ τόν νόμο: Βασιλική σύζ. Ἡρ. Λαμπροπούλου
Σύμβουλος Ἐκδόσεως: Μοναχός Ἀρσένιος Βλιαγκόφτης

Ἐπεύθυνος τυπογραφείου: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Ἐκτύπωση – Βιβλιοδεσία: Δημήτριος Ἀλτιντζῆς

Συνδρομή ἐσωτερικοῦ ἐτήσια: 10 €

Συνδρομή ἐξωτερικοῦ ἐτήσια: 30 €

Συνδρομή Κύπρου ἐτήσια: 15 €

Ἐπιστολές – Συνδρομές: Περιοδικόν ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Τ.Θ. 18407, Τ.Κ. 540 03 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΤΗΛ: 2310.222.511, FAX: 2310.462.562

e-mail: parakatathiki@gmail.com

Τά ἐνυπόγραφα ἄρθρα ἐκφράζουν τίς ἀπόψεις τῶν συγγραφέων τους
καί ἀκολουθοῦν τήν ὀρθογραφία τους.

© ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ

Ἐπιτρέπεται ἡ ἀναδημοσίευσι κατόπιν γραπτῆς ἀδείας ἀπό τήν διεύθυνσι τοῦ περιοδικοῦ.